

НАША ДОРОГА

NASHA DOROHA

осінь/fall 4(6)/2002

читайте ♦ *inside ...*

• WYD remembered

• SURVIVING CANCER

• АКЦІЯ ВІСЛА

• Ювілеї ЛУКЖК ♦ БУКК

Наша Дорога

XXXII - 4(6)/2002

Nasha Doroha

Квартальний журнал Ліги Українських
Католицьких Жінок Канади

Quarterly publication of the Ukrainian Catholic
Women's League of Canada

La Journal de la Ligue des Femmes
Catholiques Ukrainiennes du Canada

National Executive mailing address:
Shirley Lisowski, President

100 Attache Drive, Winnipeg, MB R2V 3L5

We welcome letters and contributions. Вітаємо
співучасть. Просимо пересилати дописи, листи
до редакції. Please send to:

РЕДАКТОР/EDITOR

Оксана Башук Гепбурн
Oksana Bashuk Hepburn

1360 Ch. Aylmer Road, Aylmer, P.Q. J9H 5E1
tel: 819.771.0723; fax: 819.775.9488
khepburn@ca.inter.net

Інформації до Календаря ЛУКЖК, зимки та
інші технічні матеріали/UCWLC Calendar and
photographs, please send to:

ТЕХНІЧНА ОБРОБКА/TECHNICAL PRODUCTION СКЛАДАННЯ ТЕКСТУ/TYPESSETTING

Савеля А. Баран • Sylvia A. Baran

67 Bain Crescent, Saskatoon, SK S7K 6G3
tel: 306.242.9881; fax: 306.242.6364
sylviabaran@sasktel.net

**УКРАЇНОМОВНИЙ КОРЕКТОР/
UKRAINIAN LANGUAGE PROOFREADER**
Люба Андріїва • Luba Andriyiv

МАРКЕТИНГ та АДМІНІСТРАЦІЯ/ MARKETING & ADMINISTRATION

Jayne Paluck • Евгения Палюк
95 Laval Drive, Regina, SK S4V 0H3
tel: 306.584.9616 fax: 306.585.0926

Patrice Detz • Петруся Дець
110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7

Висловлені погляди не конечно відповідають
Редакції. Матеріали не повертаються, за
винятком зазначених. Opinions of authors are not
necessarily those of the Editorial Board. Material will
be returned only if specified.

People in photographs are identified left to right.
Copyright © UCWLC. All rights reserved.
Canadian Publications Mail Product Registration 2378
ISBN 1-894022-75-0

Printed by PrintWest Communications
1150 8th Ave, Regina, SK S4R 1C9
Phone: 306-525-2304 Fax: 306-757-2439

Верхня обкладинка/Front cover

Наталія СУМСЬКА. Жіночий костюм кінця
XIX ст. (Івано-Франківськ.) Професійна
Гільдія Кіноакторів України *Чарівна*
Україна Календар, 1995

Задня обкладинка/Back cover

WYD video screen showing enactment of
"Jesus" carrying the cross. (Krensosky)

Крайова Управа ЛУКЖК • UCWLC National Executive

~ 2001-2004 ~

Духовий Дорадник Митрополит Михаїл Бздель, ЧНІ
Голова Ширлі Лісовська
Колишня голова Евгения Палюк
Заступниця голови Стефанія Біла
Протоколярна секретарка Евгения Кандя
Коресп. секретарка (укр.) Аделя Натина
Коресп. секретарка (анг.) Елейн Бовман
Касирка Глікерія Іванюк

Заступниці Голови:
Вінніпезької Архиепархії Галина Манилла-Бабінець
Едмонтонської Епархії Катерина Чічак
Торонтоської Епархії Тамара Волощук
Нью Вестмінстерської Епархії Єлисавета Гнилиція
Саскатунської Епархії Славка Л. Ленюк

Комітет Статуту і Законодавчих Постанов:

Вінніпезької Архиепархії Петруся Воррин
Едмонтонської Епархії Лена Слобода
Торонтоської Епархії Віра Бучинська
Нью Вестмінстерської Епархії Катерина Гуцуляк
Саскатунської Епархії Орестін Кулик

Голови постійних комітетів:

Духовного розвитку Павліна Диркач, Іванна Шум
Харитативного Анна Приступа, Рома Новаківська
Представниця до СКУ Марта Набережна
Законодавства-Суспільного розвитку Маріянна Музика
Культурно-Освітнього розвитку Вікторія Адам
Організаційного Евгения Шерман, Галина Курилко
Інвентаризаційна Павліна Літинська
Архів Оля Іванишин
Контрольна Комісія Богданна Стойко, Аделя Шиманська,
Оленка Малашевська
Телефоністка Галина Зелізна

In Memoriam Donations Mary Dyma Educational Fund

Income tax receipts issued on request

Application deadlines

December 31: 2002

spring semester

June 30: 2003

fall semester

For further information, please
contact Shirley Lisowski at
(204)339 0954
100 Attache Drive, Winnipeg, MB
R2V 3L5

NASHA DOROHA Price List

Annual subscription	\$20
Subscription with membership	\$15
Personal photos	\$25
Arts & Entertainment reviews	\$30

NOTICES:	affiliates	non-affiliates
full page	\$ 500	\$ 1000
half page	\$ 300	\$ 600

Cheques payable to
NASHA DOROHA
National Executive or
local Eparchies

Інформація про ЛУКЖК • UCWLC website
www.ucwlnational.ca

Зміст ✧ Contents

4 Листи ✧ Letters

ГОСТИННІ СТАТТІ ✧ SPECIAL FEATURES

5 Spirituality ✧ Наша духовність *His Grace David Motiuk*

6 IMPRESSIONS from WYD ✧ Враження з ВДМ

11 КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПІЙ ✧ 2002 the year of Cardinal Slipuj

12 ЦЕРКВА ВИЗНАЧИЛА ДОРОГОВКАЗИ: СОБОР УГКЦ

The Church sets priorities • *Тарас Різун*

14 АКЦІЯ ВІСЛА

The history and eyewitness account of post war ethnic cleansing

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ ✧ ORGANIZATIONAL ITEMS

17 From the President ✧ Від крайової голови

18 Календар ЛУКЖК ✧ UCWLC Calendar

19 Вічна пам'ять ✧ Eternal Peace

SPECIAL ✧ СПЕЦІАЛЬНІ СТАТТІ

20 Братство Українців-Католиків Канади святкує 70-ліття ✧ UCBC celebrates 70th anniversary *Віктор Денека описує початки*

24 50 years of service from UCWLC ✧ 50-ліття Відділів ЛУКЖК

НА КІНЕЦЬ ✧ CLOSING FEATURES

34 The Power of Prayer

Gloria Leniuk examines the difficult journey of a cancer survivor

35 Art and Entertainment ✧ Культура і розвага

37 Важливі справи ✧ Issues and Opinions

38 Останнє слово ✧ Last word

Оксана Башук Гепбурн

КОРОТКО

BRIEFLY

- The remains of 210 bodies have been found at an NKVD [Soviet security forces] grave site in Zhovkva, Lviv Region. Seventy are children.
- За даними Державного комітету статистики, у червні 2002 року середньомісячна заробітна плата становила 377,41 грн., на 18,8% вище рівня зарплати у 2001.
- Last year, about six million foreign tourists visited Ukraine favouring resorts on the Black Sea peninsula of Crimea and the mineral waters in the Carpathian mountains.
- Остап Скрипник став новим виконавчим директором Конгресу Українців Канади у Вінніпезі. Попередньо Скрипник працював виконавчим директором КУК в Саскачевані.
- St. Basil's Cathedral in Edmonton ordered 20 additional copies of *NASHA DOROHA* summer issue.
- Німецьке місто Фрайбург, що має партнерські відносини зі Львовом, перерахувало 10 тисяч євро на закупівлю медикаментів. Разом з Німецьким Червоним Хрестом Фрайбург організовує надання подальшої допомоги Львову.
- Recently, Ukraine's official tourism body asked its government to drop visa requirements for tour groups from the European Union, the US, Canada, Japan and Australia in an effort to attract visitors. If approved, tourists who come in groups from those countries will no longer need visas.

Continues on page 4...

Briefly: Continued from page 3...

Бажаю Вам успіху для добра і розвитку нашої організації. Ваш журнал вже має свою історію. Тимчасова перерва у його виданні спричинила більше цінунання його як і у минулому. Тепер він буде більшим зв'язком між нашими членкинями, бо в наших часах родинне життя є під загрозою і тому конечно потрібно, щоб провадити нас добрими стежками.

Хай Господь Бог благословить вашу працю.

Анна Малик, Почесна членкиня оттавського відділу "Pro Ecclesia et Pontifice"

Easter a special day for orphans in Lviv orphanage.

Your "Last Word" was very thought-provoking. I hope it will also be "action-provoking" in UCWLC branches where NASHA DOROHA is read. Regarding the matter of letter writing to express our opinions, our Branch wrote in the spring to President Leonid Kuchma and the Heads of Lviv Oblast and the Municipality of Boryslav to express our outrage and shock at the brutal attack upon Iryna Senyk. Iryna is a poet, artist, patriot who was imprisoned for 34 years in Soviet concentration camps. We have come to know her personally because we published her "White Aster of Love" a book of her poetry and embroidery patterns for contemporary fashions. And now she suffers from the hands of her own people! We received a reply from Boryslav Municipality but nothing from President Kuchma.

Lillian Dzurman-Yuryk, Toronto

Вітаємо листи до редактора.
Letters are most welcome.

■ Канадський уряд виділив 30 мільйонів доларів, щоб забезпечити присутність видних меншин в найвищих рангах урядової еліти. Українці, будучи в Канаді понад сто років, до тепер мали лиш одного українського заступника міністра Вільяма Терона.

■ Запланована спільна праця українських та російських урядовців відносно історії викликала велике занепокоєння в проводі Світового Конгресу Українців. В листі до президента України Президент СКУ Аскольд Лозинський сказав: "Нам слід намагатися шукати способи мирного співіснування з ними. Однак, у жодному випадку до встановлення добросусідських відносин не належить переписування чи замовчування нашої історії та забуття великих жертв, котрі ми понесли."

• УВАГА • ATTENTION • УВАГА • ATTENTION • УВАГА

The summer edition of NASHA DOROHA is terrific. It is everything that I had hoped СВІТЛО or BEACON could be. Lots of typos; the layout is crowded; but that is probably inevitable in a quarterly.

Roman Kravec, Edmonton

NASHA DOROHA regrets any inadequacies and is working hard on improvements.

Congratulations on an interesting, informative summer issue of NASHA DOROHA. I found your "Success" and "Profiles" column refreshing since they dealt with the great work that our ladies are doing now. It is important to give credit to ladies like Motria Onyschuk-Morozov, Christina Maciw, Beverley Jenkins and Holly Paluck who are making a difference in our world of today. They make us proud!

Sr. Theodosia's delightful "duckies-and-rabbits" article illustrated how the co-operation of a number people made

NASHA DOROHA Children's Art Contest

НАША ДОРОГА запрошує дітей на конкурс малярства

First ever

Ages 6-12 ♦ Вік

Depicting Christmas or ♦ Малюйте Різдваїні або
summer themes ♦ літні теми

Deadline 31/10/2002 ♦ Річенець

-Submit art work on ♦ 8 1/2 " x 11" ♦ Намалюйте картину даного розміру:
Send with name, age, address and ♦ Подайте імя, вік, адресу і телефон
telephone number to: та надсилайте

НАГОРОДИ

1st prize \$ 100

Winning entries to be used on NASHA DOROHA covers!

Nasha Doroha Children's Art Contest
1184- 260th Street
Maple Ridge, BC
V4R 1A4

• УВАГА • ATTENTION • УВАГА • ATTENTION • УВАГА

Наша дүховність Spirituality

In Search of Spirituality

**Новоназначений Єпископ роздумує
ролю жінок в церкві**

Bishop David Motiuk

When I was Rector of Holy Spirit Seminary in Ottawa, one of the books that I encouraged my students, preparing for the priesthood, to read was "The Way of a Pilgrim." It is a wonderful book written by a nineteenth century peasant about his constant wrestling with the problem of "how to pray without ceasing." Through his travels, throughout the steppes of his mothers Kievan Rus, and under the direction of a spiritual

Lay women, in particular, should be convinced that the third millennium brings with it a new golden age of spirituality for them.

father, he gradually becomes more open to the promptings of God until he is constantly aware of God's presence every moment of his life.

For me, this story is what Christian spirituality is all about. You see,

"The Way of a Pilgrim" is not only the story of a nineteenth century peasant in search of God. It is our story. The peasant is everyone, you and I, and his hope-filled seeking evokes the longing of every pilgrim heart: to find God. This is the meaning and goal of life.

And this is precisely what spirituality is all about - to find God in every sunrise, every sunset, every person, every breath, each and every day. It is the intimate experience of knowing God, loving God and serving God. It is our lived experience of an ever more intense union with God disclosed in Christ through life in the Holy Spirit.

Lay women, in particular, should be convinced that the third millennium brings with it a new golden age of spirituality for them. Pope John Paul II - in giving renewed emphasis to the teaching of the Second Vatican Council on active and responsible participation of the laity in the life and mission of the Church - writes: "Since in our days women are taking an increasingly active share in the whole of society, it is very important that they participate more widely also in the various fields of the Church's apostolate". (*Apostolicam actuositatem*, no. 9). We should be convinced that, once again, the building up of the Kingdom of God no longer depends upon the activity of clergy or laymen, but upon the entire body of Christ, young and old, female and male.

In response, women should strive to prepare themselves better for ministry in the Church and in society through prayer and study on a wide variety of topics such as: women in

the New Testament and in the early Church, Jesus' attitude toward women, the Mother of God as the face of new humanity, Marian feasts as a source of grace (her nativity, presentation, annunciation, encounter in the temple, dormition, and protection), women saints as models of witness, and contemporary

"Since in our days women are taking an increasingly active share in the whole of society, it is very important that they participate more widely also in the various fields of the Church's apostolate"

ministry in the Church by women (for example, proclaiming the Gospel message, promoting the domestic church through marriage and family life, catechist, religious education, Eucharistic minister, deaconess, pastoral and finance council member, visitor of the sick, shut-in and elderly, theologian, marriage tribunal personnel, music, youth and liturgy ministry, etc.).

As women continue to discover that they are also "made in the image and likeness of God" (Genesis 1:26), they are to be supported in their quest for a valid spirituality so that together the entire Church may cherish their unique calling and responsibility in building up the Body of Christ so that the divine message of salvation may more and more reach all people of all times and of all the world.✠

*Bishop David Motiuk
Auxiliary, Archeparchy of Winnipeg*

IMPRESSIONS ВРАЖЕННЯ from WYD з ВДМ

НАША ДОРОГА ділиться враженнями учасників цих надзвичайних днів

NASHA DOROGA shares some of the pilgrim's observations who came to Toronto from across Canada and Ukraine.

• **NADIA TKACZUK** is a 19-year old from Mississauga, on the move to Thunder Bay to study Psychology. Here are her impressions. "Initially, I was registered as a pilgrim from St. Mary's Holy Dormition in Mississauga. A week prior to WYD I was asked to represent the Ukrainian youth of the world. I became part of the International Liturgy Group. 173 pilgrims from around the world who had the honor to be on stage with the Holy Father. I was star struck.

Nadia Tkaczuk and the Pope

As I carried the Ukrainian flag, dressed in Ukrainian national costume and looked out into the crowd to see the gathered masses cheering, and waving their countries' flags the sense of being united in Christ sank in and I began to understand the WYD theme: "We are the

salt of the earth. We are the light of the world". To me this means that youth gives the flavour of Christ to the future of the church; we shine the light of God's love to fellow youth around the world.

At Sunday's closing mass, while I watched the Pope's arrival on the monitor I was approached by Fr. Rosica "You will be wheeling out the Pope onto the stage," said a Cardinal to four of us.

I was honored, amazed, a dream was being lived out! My face was marked with a permanent smile of peace as I walked the Holy Father to greet the crowd. Seeing the crowds roar with enthusiasm and flags from all countries wave high and proud brought tears and provided meaning to what it means to be a child of God, a follower of Christ. With each step that I took, I sensed that every pilgrim, every Ukrainian youth was walking along with me.

• **TAMARA BELSHAM** was the WYD co-ordinator for Manitoba. "There were just 90 of us from Manitoba," she says, "wandering among 900,000 other people! Imagine that, 900,000 young people, and they say that there are no youth in the church anymore! I am so proud of our little group from Manitoba. We went through a lot in those 10 days. We were among the thousands battling the elements - the blazing heat during the day, crowds everywhere, and the lineups - the 2 hour walk to the bathrooms, and the

Words to Remember

"Salt seasons and improves the flavor of food. Following Jesus, you have to change and improve the "taste" of human history. With your faith, home and love, with your intelligence, courage and perseverance, you have to humanize the world we live in, in the way that today's Reading from Isaiah indicates: "loose the bonds of injustice...share your bread with the hungry...remove the pointing of the finger, the speaking of evil...Then your light shall rise in the darkness" (Is 58:6-10)"

"Even a tiny flame lifts the heavy lid of night. How much more light will you make, all together, if you bond as one in the communion of the Church!

The harm done by some priests and religious to the young and vulnerable fills us all with a deep sense of sadness and shame. But think of the vast majority of dedicated and generous priests and religious whose only wish is to serve and do good!"

"Holiness is not a question of age; it is a matter of living in the Holy Spirit, just as so many young people have done."

We are not the sum of our weaknesses and failures."

Pope John Paul II

pouring rain at night. We all know now what it is like to be homeless, sleeping under a cardboard box, your only protection from the rain. We did it because of our faith. Many youth were going to World Youth Day looking to get something out of it. In the end, they gave something back to the world without even knowing it. They showed that despite difficulties that may arise, no fear is so great that it can completely suffocate the hope that is in the hearts of the youth."

Tamara Belsham

• **Deacon YURIJ LAZURKO**, Moose Jaw, Sk, "My WYD experience was most memorable. It demonstrated the physical presence of the "church". Young people from every corner of the globe were present, in every shade of color, culture, each celebrating in their own way, and yet all celebrating the same faith – Christ. To me this was evidence of the universal church. The Catholic Church does indeed have a bright future.

• **TANYA RAC**, UCY President, Canora Branch. "The crowds were overwhelming, the joyous spirit was contagious, and the words of the Holy Father were inspirational. We, pilgrims, felt the love of Jesus Christ through countless hours of walking, singing and dancing. This

unforgettable experience was definitely worth the 3-day bus trip."

• **A Torontonian's observation**, "Thank-you for making Toronto such a happy place for a week. The young people were singing all the

have the memories."

• **МАРУСЯ БАРЩИК**, Торонто, "Під час Світового Дня Молоді парафіяни та членкині ЛУКЖК при катедрі св. свщм. Йосафата в Торонто мали приємну нагоду

Українські паломники різних держав, СДМ

time even though they had to wait sometimes for 3 or more full buses to pass by them before they could jam on to a bus! Even Torontonians, were being changed by World Youth Day. They stopped and helping people who were lost and sometimes they stopped just to say hello. "I know once everyone leaves at the end of the week, everything will be back to normal, but I will always

гостити паломників з України, Америки, Франції, Італії, Квебеку, Оттави та Японії.

Парафіяни, по змозі, приймали паломників у себе вдома, де через незнання мов бесіду

Спільна знімка паломників після Служби Божої, яку в їх наміренню відправили о. декан Іван Барщик і о. Богдан Сліпий

Пісня ВДМ

"Того, Кого ми бачили самі,
Того, Кого руками торкалися
ми всі,
Того, Кого почули ми в душі,
Того, Кого зустріли у серці
глибині
Він Той, Кого зв'язуємо тобі.
У славі всюди є, бо осяє
Він все!

Ми світло світу,
Сіль землі,
Пітьму розганяєм,
На шлях любові йдем,
Ми стіло світу,
Світлом Христа,
У сяйві Його світла,
Присвічуємо світу
День у день!"

Переклад офіційного тексту

провадили "руками і міжнародною усмішкою". З почуттям великого подиву, наші парафіяни оцінювали жертву і молитву цієї молоді, котра стійко переносила дощову погоду під час зустрічей.

Можливо найцікавіше було те, як zorganizували гуртожиток при церковній школі і залі, де наші добровольці з охотою готували сніданки та вечері для дуже вдячних 125 паломників з Японії. Віддані й жертвенні добровольці принесли для паломників польові ліжка, подушки, рушники та інші предмети особистого вжитку. Тому що у наших приміщеннях не було відповідних душів, прочани повинні були по черзі митися на дворі "at the house". Однак, не було ніяких нарікань, а радше з усмішкою паломники приймали все та радо навчилися вітати своїх опікунів-добровольців при катедрі св. свщм. Йосафата українським християнським привітом "Слава Ісусу Христу" – "Слава навіки!"

"The Holy Father is an aging body pulled by a soul."

Anonymous

• **ЛЕСЯ КІСКА** - асистент координатора СДМ Торонтонської Епархії і Східної Канади: Це був перший раз, що Католицька Церква східного обряду була офіційно включена у святкування Світового Дня Молоді. Ми брали участь у всіх аспектах підготовки і проведення святкувань.

Мені було приємно, що була українська молодь не тільки з Канади і Америки, але також з України. Я мала нагоду завітати з прочанами з України вони справді добрі, добрі люди, які будуть міняти народ. Я відчуваю, що Україна є і буде сильною."

• **МАРІЯ ШЕВЧУК**, студентка Українського Католицького

"Бог є світло, і з ним нема темноти."

"Довіряйте Христові, бо Христос довіряє вам."

"Христос числить на вас!"

"Ми не є церква майбутнього, але церква сьогоднішнього дня."

Папа Іван Павло II

Університету у Львові, учасниця хору "Стрітіння": "Мене вразило те, що Бог говорить до людей в різний спосіб і Він є присутній в різних храмах, там де нема ікон, які ми звикли бачити. Також відкритість людей один до одного і бажання спілкуватися. Мене вразило, що люди знають про Україну і радісно реагують на те, що ми саме з України.

• **УЛЯНА ГОЛОВАЧ**, викладач УКУ у Львові і учасниця хору "Стрітіння": Для мене, було дуже приємно спостерігати як гарно, як шляхетно, як на глибокому рівні провадили катехизу. Це був просто духовний злет.

Мені було якось прикро, що українська молодь, яка взяла участь у Дні Молоді, була поділена. Одні ішли до церкви св. о. Миколая де провадилося англійською мовою, в нас, у слов'янській церкві, були ті, які спілкувалися українською мовою. Мені було шкода, бо хотілося би бачити всіх.

• **ВІРА БИЙ** - випускниця Львівської Богословської Академії (учасниця хору "Стрітіння": "Ми мали два тижні перед тим, як почався День Молоді і ми почали маленьке турне по Онтаріо, де зустріли Україну в Канаді. Ми побачили наших людей, побачили їхні відкриті серця, їхню щирість.

Ми повинні віднайти те, що знівелювалося за 70 років

советської влади і створити щось так само нове, принести те нове на цілий світ, показати, хто є українці. Ми мали шанс те зробити на Дні Молоді. Ми обідали разом, співали українські пісні і коло нас зібрався великий натовп людей, який нас фільмував та з нами говорив. Люди плакали і питали звідки ми. Ми співали українську Вечірню в тому величезному натовпі з цілого світу. Було дуже приємно, що ми могли в тому океані культур стояти перед своєю іконою, кадити кадило і співати українською мовою "Господи, помилуй" і молитися за цілий світ нашою мовою.

Three sisters attended WYD

• **CINDY KRENOSKY** is an engineer. She hesitated about going, thinking it would be for a younger crowd. "I was wrong," she says.

"Thursday's highlight was the Opening Celebration with the Pope. I never saw so many countries' flags in one place in my life. The Pope spoke to us in seven different languages.

Friday's highlight was the re-enactment of the fourteen Stations of the Cross. My favorite memory happened here. During one of the initial Stations the cameras cut out

More Words to Remember

"When one is with the young; one is young."

"The future is in your hearts and in your hands."

"Do not wait until you are older to set out on the road to sanctity."

"The world that you are inheriting desperately needs a new sense of brotherhood and solidarity."

"Holiness is a matter of living with the Holy Spirit."

Pope John Paul II

and cut back in with a different feed. We were totally surprised to see the Pope, in his room at Strawberry Island, watching the event on TV with us! The audience broke into applause and rousing shouts of "John Paul II, we love you" and "Giovanni Paulo!"

Saturday morning, we started the pilgrimage to Downsview. Let me tell you: I have run a marathon, but I don't think it was as hard as the 8km walk in the burning sun, carrying all our gear for that night's vigil. Neighbours lined the streets with hoses of water showering us, attempting to cool us off. The night was spent in the open air celebrating vespers with the Pope, a truly holy and inspirational experience.

The meals were a unique and wonderful experiences too. We were required to "dine" in groups of six. At each meal, the three of us had to find three other people. The result was great. We met people from all over the world!

How was my Pilgrimage? Amazing! Too old? Never!!!

Cindy, Nadine and Pauline Krenosky

• **PAULINE KRENOSKY** is an elementary school teacher in a Catholic school in British Columbia. Her impressions: "Last year, the wooden cross, given to the youth of the world by Pope John Paul II, arrived in Kelowna. Many students pilgrimaged thirty minutes behind the cross to the service. Never have I had a more fulfilling day as a

Catholic educator. To be with hundreds of students journeying behind a simple wooden cross that had been around the world was incredible. I knew then, that I would be a participant at WYD 2002.

What a mistake it would have been, if this Holy Father had cheapened the Church, by trying to "change with the times": by ordaining women, accepting "birth control," allowing homosexual "marriage," gutting the liturgy, appointing "hip" bishops – the whole gamut of my generation's minimum demands. Such experiments have been tried in most of the other mainstream churches; they have helped to empty them. The young want something more than convenience from their Church – or moral support for immoral behaviour.

David Warren, The Ottawa Citizen

For six days in July, I was surrounded by people from around the world, who came as witnesses of the Catholic faith. They rejoiced and celebrated its meaning. They participated in the sacrament of Reconciliation, celebrated the gift of the Eucharist, and prayed with the Pope. I felt like I was a part of something huge.

Definitely, the highlights were the Pope's messages. Never had I imagined how genuine and filled with grace he is. He called to the youth; over half million came cheering and chanting.

I believe that each of us has a faith journey in one's life. Mine has led me to WYD. I left Toronto with renewed strength in my faith and in the Church. In a time when our own Ukrainian Catholic churches are decreasing in numbers, I am fortunate to be a member of a growing Ukrainian Catholic church in Kelowna. I was delighted to see my wonderful parish priest, Father Werbowy, a youth himself, at Toronto's St. Nicholas church, a

meeting place for the catechists for Ukrainian Catholics during WYD. The world seemed small, seeing him celebrate our liturgy in the church in which he was ordained, while the city teemed with hundreds of thousands professors of our faith.

I return to daily life with the Pope's messages engraved in me. He believes in the youth and encourages us to be the light of the world, to spread good news. I take home the essence of the encouragement to teach my students to love the Lord, and for all of us to be His disciples.

• **NADINE KRENOSKY** is a chartered accountant in Regina. Why did she attend; and what did she come away with?

"After hearing about Pauline's wonderful experience with the cross in Kelowna, I joined in a ceremony at St. Basil's Ukrainian Catholic Parish in Regina. Carrying of the wooden cross was inspiring. I knew, that would like to attend WYD in Toronto. It was an experience of escalating anticipation and spirituality.

Starting with the opening Mass and very informative catechism sessions the excitement rose, the crowd grew. Hours of waiting in the hot sun were rewarded by the Pope's opening remarks. Standing in the

Those who criticize John Paul II, or his tenure as Pope, for turning the papacy into something of a celebrity machine have it all wrong, upside down. The rock stars and prefabricated celebrities of the big screen or the small box are a mere parody of real charisma. They rent charisma.

The appeal of John Paul II to young people in particular proceeds from substance. It begins in what he believes, gathers strength in how he believes, and is immensely amplified by his simple example. Conviction is an attractive quality in itself, but conviction allied to service is irresistible.

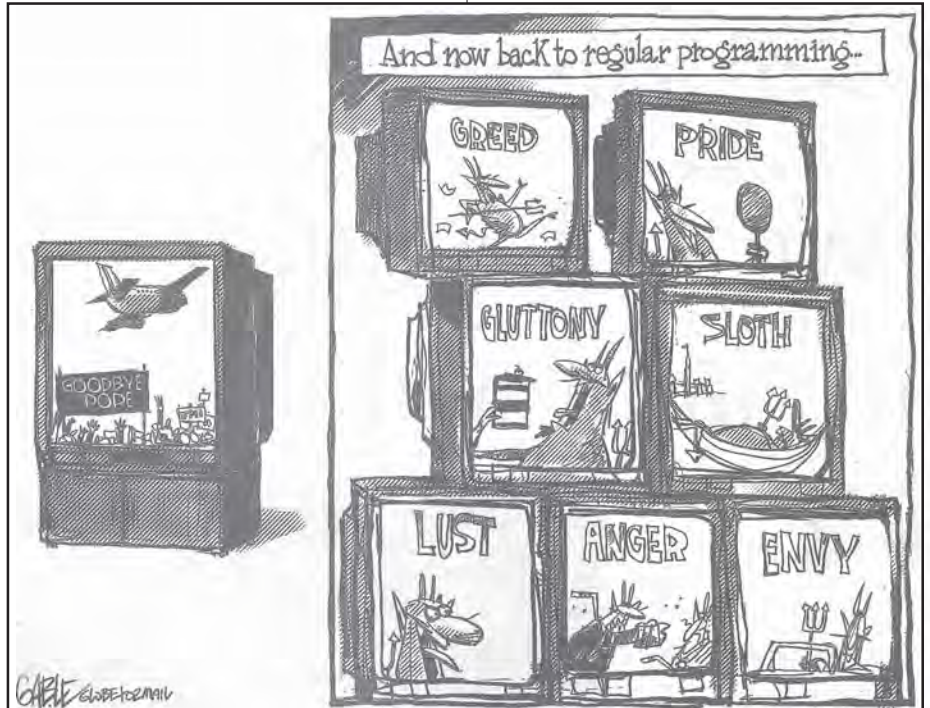
Rex Murphy, Globe & Mail

crowd of approximately 375,000 Catholics, listening to the Holy Father was very moving. I noted the many cultural difference of the youth from around the world.

The Way of the Cross, a 3 hour production, created a truly spiritual atmosphere. At the Saturday evening vigil I was overcome with awe by the masses: over 600,000 faithful youth! As we shared our light by lighting each others candles, I was aware of the Pope's message to us to be "the light of the world". Our lit candles overcame darkness and spread far into the night. That evening many celebrated their faith long into the early hours of the morning. And on Sunday morning we watched thousands upon thousands pour into the field to celebrate Mass with the Pope: the rain didn't matter at all!

People comment on the expense and deficit of the WYD. I understand the financial burden. However, WYD 2002 was a priceless experience; a spiritual moment for the youth; an event I will carry with me throughout my life."

The Krenosky sisters summarize the impact of WYD " We are an engineer, an accountant and a teacher. But, we are also "the light of the world and the salt of the earth", a responsibility we hold dear to our hearts, a responsibility strengthened by attending WYD."

Reproduced by permission from The Globe and Mail.

Допомога Україні

А як Ви допомагаєте Україні?

Aid to Ukraine

Many worthwhile projects are being carried out in Ukraine. Tell us about yours.

In 2001, the St. Josaphat's UCWLC Branch in Vernon, B.C. adopted a child in Ukraine via "Child Care International". The Branch is establishing a fine rapport and providing support for a 10 year old boy who suffered severe burns in a house fire. The boy lives with his mother and grandmother who gain from the assistance and support that the Branch provides on an ongoing basis.

During Lent the Branch raised funds through donations at the Sunday

Coffee after Divine Liturgy program and personal donations. The Branch directed the donations to "Caratis" (Children of Ukraine) and the local Hospice House.

... and other causes

Back in 1997, the St. Josaphat's UCWLC Branch Members noticed a request in the local newspaper to "Adopt A Room" (furnish a room) at Vernon Jubilee Hospital. The Branch Members quickly responded by donating fifteen

hundred dollars. The Branch Members felt this to be the best way to assist the community and its own members: at one time or another most will require hospital care.

In June 2000, the Branch responded to community needs by donating fifteen hundred dollars to "adopt" a room at Polson Extended Care. Then in November 2000, another one thousand dollars was donated to purchase an "endoscope" for the Vernon Jubilee Hospital.

The Branch has not forgotten and has contributed to the New York disaster and the Mary Dyma Scholarship Fund. The Branch donates about \$750 each year to its favourite charities outside the parish. The money is raised through personal donations as well as Sunday Coffee, the Easter Bake Sale and the Fall Bazaar. The sale of holobsti and perohy is a good money-maker throughout the year.

Кардинал Йосиф Сліпий народився 17 лютого 1892 року на Галичині. Після закінчення народної школи студював теологію у Львові, а з осені 1912 р.— у Інсбруку, де здобув 1918 р. ступінь доктора богослов'я.

Друга світова війна стала поворотним пунктом у житті Йосифа Сліпого. Окупація Західної України більшовиками поставила українську церкву в важкі умови. Літній і прикований хворобою до ліжка митрополит Андрей Шептицький мусив думати про наступника. Його

У засланні український греко-католицький ієрарх зумів протиставитися усім спокусам та залишитися вірним апостольській церкві, хоч відреченням він міг би купити собі волю й навіть почесні. Відмова від зради призвела до нових судів. Після восьми років його знову засудили на невизначений час. Третій раз його засудили в 1957 р. на сім років ув'язнення і каторжних робіт, а четвертий— у 1962 р.— на ув'язнення в Мордовії. Кир Йосиф пробув на засланні майже 18 років.

Крім церкви, за його звільнення боролося багато політичних і культурних діячів. 25 французьких визначних інтелектуалів (зокрема 8 членів Академії «безсмертних») та 113 французьких послів підписали петицію у справі звільнення Владики-в'язня. Врешті, за особистим клопотанням папи Івана XXIII, Микита Хрущов змушений був звільнити митрополита Йосифа із заслання. Він був видворений із СРСР.

З цього часу починається новий період в житті «Ієрарха незбагненого Божого Провидіння». Після приїзду українського Митрополита до Риму він почав активну діяльність: відновив на чужині колишню Львівську духовну академію (Український Католицький Університет), Монастир Студитів, діяльність Українського Богословського Товариства та видання часопису «Богословіє».

Серед цієї праці застав Блаженнішого Владика пам'ятний день 25 січня 1965 р., коли його було обрано кардиналом і владикою Української греко-католицької церкви.✍

Укр. Історичний Календар, Київ, 1995

КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПІЙ

The Ukrainian Catholic Church has proclaimed 2002 as the year of Cardinal Joseph Slipyj, a remarkable leader, prisoner of the Soviet Gulag, and thinker.

Рукоположений митрополитом Андреєм Шептицьким, молодий священник продовжував свої студії.

В 1922 р. Йосиф Сліпий — професор догматики духовної семінарії у Львові, а з кінця 1925 р. її ректор. Під його безпосереднім керівництвом духовна семінарія була розбудована у Греко-католицьку Богословську Академію.

вибір упав на ректора академії. Папа Пій XII пішов назустріч пропозиції Кир Андрея й номінаційною грамотою 25 листопада 1939 р. призначив о. Йосифа Сліпого титулярним архієпископом з правом наступництва на митрополичому престолі. Рукоположення відбулося таємно у митрополичій приватній каплиці.

У роки німецької окупації (1941—1944) владика Йосиф відновив духовну семінарію, а також діяльність Богословського наукового товариства. Після звільнення Львова від німецької окупації радянська влада почала жорстоке переслідування релігійних діячів, особливо греко-католиків. 11 квітня 1945 р. Йосиф Сліпий був заарештований і засуджений на 8 років примусових робіт. Причиною розправи стала відмова кардинала Й. Сліпого порвати з Римом й підпорядкувати українську греко-католицьку церкву Московському патріархові.

Церква визначила дороговкази під час Патріаршого Собору УГКЦ

Priorities of the Ukrainian Catholic Church set by Synod

Тарас РІЗУН

4 липня подячним словом Глави УГКЦ Блаженнішого Любомира Кардинала Гузара та Акафістом до нещодавно беатифікованого Блаженного священномученика Миколая Чарнецького закінчилася III сесія Патріаршого (Всецерковного) Собору Української Греко-Католицької Церкви на тему "Ісус Христос –

громад, ректори й директори греко-католицьких навчальних закладів, священники і миряни) з різних країн світу, що представляли всі єпархії УГКЦ. Вони працювали під проводом Глави Церкви Блаженнішого Любомира Кардинала Гузара.

Робота Собору була дуже насиченою і продуктивною. Під час засідань прозвучало 17 доповідей, у яких, зокрема,

українців (греко-католиків) на тлі моралі нинішнього світу, розглядові соціальних перспектив у промовах Івана Павла II, виголошених в Україні, та іншим питанням.

Одним із найважливіших з-поміж прийнятих на Соборі став документ під назвою "Суспільні дороговкази віруючого", у якому учасники Собору, зокрема, закликають усіх вірних УГКЦ

- шанувати образ Божий у кожній людині,
- не осквернювати власне тіло алкоголем, тютюном, наркотиками, сексуальною розбещеністю,
- долати розбрат, злобу і ненависть,
- оберігати людське життя від зачаття до природної смерті,
- зберігати чистоту як у подружньому, так і в неодруженому стані,
- не зазіхати на добро ближніх,
- не давати і не брати хабарів,
- протиставлятися всім видам насильства,
- шанувати природні багатства Землі,
- своїми ділами наближувати Царство Боже.

джерело відродження українського народу" (соціальні потреби УГКЦ у світлі науки Вселенської Церкви), який від 30 червня проходив у Львові.

Участь у Соборі взяли 162 делегати (митрополити, правлячі архієреї, екзархи, єпископи-помічники та єпископи-емерити, настоятелі монаших чинів і

йшлося про богословський вимір соціального життя, про сучасні мас-медіа як "нову євангелію" світу, про такі болючі суспільні проблеми, як розлучення, занепад родинного життя, аборти, особисті узалежнення, корупцію тощо. Окремі виступи були присвячені соціальним проблемам молоді, аналізу конкретних обставин життя

Ці своєрідні соціальні заповіді віруючого, на думку секретаря Собору о.-д-ра Михайла Димида, допоможуть віруючим наслідувати Христа у своєму повсякденному житті.

На Соборових засіданнях було також заторкнено питання Патріархату нашої Церкви. І, як сказав Блаженніший Любомир Кардинал Гузар, тепер "ця справа набрала нового

Call for manuscripts

Шукаємо матеріали для публікацій англійською або українською мовою про життя українців у Канаді від 19-го століття по сьогоднішній день (для антології *Making it in Canada: The Ukrainian Women's Experience.*)

NASHA DOROHA is seeking original manuscripts of a personal, fictional, documentary or historic nature, dealing with life experiences in Canada with a view of publishing an anthology *Making it in Canada: The Ukrainian Women's Experience.*

Please submit manuscripts with name, co-ordinants and return self-addressed envelope with postage to

Editor, NASHA DOROHA
1360 Aylmer Rd
Aylmer, PQ J9H 5E1 Canada

Canada's Permanent Resident Card

For information or application info:

1 800 255-4541
TTY/TDD: 1 888 576-2602
www.cic.gc.ca

Canada

What You Should Know

◆ **A New Permanent Resident Card:** A more secure and durable proof of residency card for permanent residents (landed immigrants) living in Canada is one feature of Canada's new *Immigration and Refugee Protection Act*. This tamper-resistant card replaces the paper document (IMM 1000) for travel purposes.

◆ **Who will need the new Permanent Resident Card:** "Permanent residents" are people who have applied and been accepted to live in Canada. Permanent residents travelling outside of Canada as of December 31, 2003 will need this card to re-enter Canada. Canadian citizens do not need a Permanent Resident Card, and will not be issued this Card.

◆ **Becoming Canadian:** Permanent residents who can become Canadian citizens are encouraged to apply for their citizenship.

◆ **When To Apply For Your Permanent Resident Card:** Applications are now available. They will be processed based on the year you became a permanent resident of Canada. Check the chart below to see in which month you should apply. For example, if your year of landing as a permanent resident was 1998, you should submit your application in May 2003. There is no need to apply earlier.

YEAR OF LANDING	WHEN TO SUBMIT YOUR APPLICATION
2002	October 15 to November 30, 2002
2001	December to February 2003
2000	March & April 2003
1996 - 1999	May 2003
1992 - 1995	June 2003
1988 - 1991	July 2003
1980 - 1987	August 2003
1973 - 1979	September 2003
Before 1973	ANYTIME after October 2002

поштовху". Нині Патріархат нашої Церкви сприймається як її природний розвиток, нормальна форма існування, для якої сьогодні в Україні, на думку учасників Собору, склалася "найвідповідніша політична та церковна ситуація". Мабуть, саме тому учасники Собору одностайно підтримали ідею створення Патріархату. А її реалізації, як вважає блаженніший Любомир, ми дочекаємося "ще при нашому житті".

Патріарший Собор пройшов дуже успішно й організовано, що стало наслідком його доброї підготовки. Однією з найбільш характерних його ознак, на думку Глави УГКЦ, було відчуття єдності нашої Церкви. Все це дає підстави сподіватися, що рішення Собору принесуть користь усій Церкві та народові і стануть міцною і надійною підставою нашого майбутнього.

Тарас Різун працює редактором АРКИ, орган УГКЦ, у Львові.

VIII Конгрес СФУЖО 24-27/10/02, Торонто

СФУЖО минуло більш як пів століття. Тут проходили ідеї, що кожне покоління у своїх країнах поселення має окремий вираз праці. В основному, СФУЖО, як федерація всіх жіночих організацій діаспори, прагнула до координації діяльності українського жіноцтва, шукала нових засобів вияву праці, щоб мати з чим прийти перед українською спільнотою. Проводили разом акції до піднесення української культури, української освіти і науки, зайняли ясне, чітке становище в обороні української правди. Жодна добра праця не пропадає даремно. Цей великий процес – це жива дія, яка збагачує духове життя українки в минулому й дарує візію у майбутнє.

Часи міняються, є багато завдань, які постають перед жіночими організаціями сьогодні. Живемо в технологічній добі і в

тій атмосфері будується характер сучасної жінки. В тих умовах вона є співтворцем основної клітини суспільства – родини – де проявляється її сила і вартість.

Сьогодні є багато завдань у зорганізованого українського жіноцтва. Наше завдання на конгресі – знайти можливості для

скріплення організаційних основ та зацікавити молодше покоління жіночим рухом. Виховні справи – це теж невід'ємна частина жіночого руху: відтак, релігійно-національна свідомість, почуття єдності, пошана до власного.

Також маємо великі можливості міжнародних зв'язків, що дає посередництво українській справі та здобуває все більше приятелів. Праця Української жінки в українській громаді має своє важне місце. На зупинці конгресових міркувань зупинимось і спитаймо себе: "Чи добре йдемо сьогодні? Та куди і як нам далі йти у майбутньому?"

Ірена Вжесневська

55-та річниця "Акції Вісла"

Дарія Темник

Daria Temnyk provides a brief history of the infamous AKCIJA VISLA, the deportation of Ukrainians from their ancestral homes. President Kvasnievsky of Poland has admitted to the wrong-doings.

Під назвою "Акція Вісла" криється брутальне виселення українського мирного населення з їхніх прадідівських земель - а це території Лемківщини, Бойківщини, Надсяння, Холмщини і Підляшшя.

"Акція Вісла" була антигуманною, суперечила нормам міжнародного права, спрямована на руйнування скарбів стародавньої етнічної культури українського народу і на асиміляцію виселених українців.

Ще перед 2-ою Світовою війною під польським пануванням було велике безправ'я. Там, через 45 років українцям заборонено було публічно молитися на могилах героїв і навіть хреста поставити на їх гробах. За це були криваві пацифікації по українських селах в Галичині і на Волині.

Не малою жорстокістю вславився карний табір в "Березі Картуській". А по 2-ій Світовій війні "Акція Вісла" і

карний табір смерті -явожно-

"Акція Вісла" була одним з найбільш жорстоких заходів, які мали довести до цілковитого звільнення південно-східної території теперішньої Польщі від корінного українського населення, яке там жило віками, ще від княжої доби. У 1947 році жорстоко прогнали цей народ кого куди: одних на схід, інших на північ і захід. Люди втратили свої хати, церкви, могили своїх дідів і прадідів, усе надбане десятиліттями добро.

Тоді на території Польщі з'явилися організовані структури Української Повстанської Армії (УПА), які боронили мирне населення від примушування його до вивозу в УРСР.

По 2-ій Світовій війні цю антигуманну переселенську акцію опрацювали і реалізували тодішній уряд УРСР і польські комуністи Національного Визволення, для якою заангажували три дивізії регулярного війська.

Найперше у 1945 р. уряд почав депортацію українського населення до УРСР. Брутальні методи застосовано до тих, які не хотіли виїхати, важко описати.

Люди втікали в ліси, ховалися в глибоких ярах і урвищах, хто де міг, бо вони знали, яка доля чекає їх в УРСР. При тому майже в кожному селі гинули невинні люди. До виїзду українців до УРСР примушувало не тільки регулярне польське військо, але також польське підпілля різні банди.

З особливою запеклістю і жорстокістю вояцтво розправлялося з греко-католицьким і православним духовенством. Досі нараховано понад 100 священників, які були вбиті під час переселенської акції разом з членами своєї сім'ї. Тоді на території Польщі з'явилися організовані структури Української Повстанської Армії (УПА), які боронили мирне населення від примушування його до вивозу в УРСР. Повстало ще гірше пекло.

До 1-го вересня 1946 р. виселено до УРСР приблизно пів мільйона українців всупереч їх волі, а багато чоловіків різного віку арештовано в дорозі і запроторено до різних тюрем, а найбільше до концтабору -явожно-

Don't wait till Christmas to bring joy to a friend with a subscription of

НАША ДОРОГА ✧ NASHA DORONA

Не чекайте! Зробіть комусь приємність! Передплатою

Ось мій список. Here's my list. I understand each friend will receive a card announcing the gift subscription.

I've enclosed _____ for _____ gifts at \$20 each (\$25 US for USA and overseas).

Donor

Name _____

Address _____

City _____

Prov. _____

Postal Code _____

Gift #2

Name _____

Address _____

City _____

Prov. _____

Postal Code _____

Gift #1

Name _____

Address _____

City _____

Prov. _____

Postal Code _____

Gift #3

Name _____

Address _____

City _____

Prov. _____

Postal Code _____

Mail cheques payable (to) NASHA DORONA to: 110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7

В роках 1947-1949 перебувало у концтаборі явожно 3,800 українців, які донині не одержали жодного відшкодування за це велике безправ'я. З голоду та різних тортур продавж кількох місяців згнуло 160 осіб. Брутальна "Акція Вісла" забрала життя невинного, мирного населення, в тому числі великої кількості інтелігенції, духовенства і воїнів УПА, які гинули в боях з НКВД.

Їхні тіла часто не захоронені по християнськи, а просто закопані на пасовиськах або в лісах.

Другий етап примусової депортації українського населення був на т. зв. "Возз'єднаній Землі" по німецьких селах на північ, далеко від міст з метою швидкої асиміляції та денационалізації. Під час розселювання по північно-західних землях Польщі - мешканців того самого села і навіть з однієї родини розкидали по різних повітах і воєводствах. В загальному від 29 квітня до 12 серпня 1947 р., за архівними даними Операційної Групи "Вісла", переселено на північно-західні землі Польщі 150,000 українців. На нових місцях поселення українці були позбавлені церкви і школи як і всяких можливостей розвивати своє суспільно-культурне життя. Були сильно переслідувані за слово "українець" і навіть за співання українських весільних пісень. Щоби не дати можливості українцям нелегально повертатися на рідні землі, декретом 27 липня 1949 р. позбавлено їх права на залишені господарства і майно. І цей закон, на жаль, не втратив своєї дії до сьогодні. Внаслідок цього, українці Перемишля не можуть добитися привернення Катедрі св. Івана Хрестителя, будинку Духовної Семінарії і Народного Дому.

Після завершення "Акції Вісла" почалося затирання слідів присутності українського етносу на південно-східних землях Польщі. Жертвою злоби і ненависті ставали пам'ятки української культури - Храми Божі, будівлі, цвинтарі, архіви, музеї, бібліотеки, українські назви сіл і вулиць в містах. Богато церков замінено на костели, багато поруйновано або замінено на об'єкти громадського житку. Після війни на згаданих територіях було 550 церков, з котрих 300 знищено комуністичним урядом, а 250 стали посілками римо-католиків. І все ж таки, при таких невідрадних умовах життя

Уривки, На Межовій Землі: Спомини з Закерзоння, Ната Ленко, (Наталія Леонтович Башук)

Excerpt from memoirs of a young eyewitness to the atrocities and mass ethnic cleansing of some 1.5 million Ukrainians on the Poland Ukraine border, 1945-47.

Переїжджаємо безкінечно довге село, щент знищене акцією. На дорогу кидає величну тінь збезчещена церква. Понуро стоїть з повибиваними вікнами й дверима читальня. Хати простягають до місяця голі, непотрібні димарі, порожніми очолами вікон та дверей, наче черепи з проваллями очей, не бачачи, водять зором за нами. Нагадують трупи.

Так, були і трупи. Десь тут могила п'яти чоловік, що їх більшовики забили на смерть. Десь тут поховали 15-літнього дякового сина, закатованого на очах батька. У котрійсь із цих хат жив осьмилітній Івась, який викрадав у поляків набої з автоматів, ховав їх у пляшки і закопував, а потім віддавав повстанцям. А скільки застрілених? Поранених? Верхрату, столицю, вже другий рік ліквідують. Ось і тепер погнали скутих. Ліквідують!

* * *

Невістка, єдина жінка в хаті, оповідає.

"Як робили облаву більшовицькі партизани, три місяці мали постій у хаті. Мусіла годувати й перебирати в чисті сорочки своїх мешканців, хоч

казала, що вдова. Кожної ночі спала в іншому місці - під оборогами, в полі чи де ще, бо москалі за жінками полювали.

А діти бігали за мною. Найменший занадто пишав, мусіла кидати дітей напризволяще, а сама втікала до лісу. Ранком поверталася, бо діти голодні, чоловіки, худоба. І так робили всі жінки, які взяли на себе весь тягар відповідальності за село.

Або як нападали поляки. Чоловіки хапали зброю, і вже їх немає. Жінки ж, серед бою, пожежі, страшних сцен вбивств і польських звірств, хапали своїх малят і продиралися в безпечні місця до лісу.

Або як сусідка, потаємна комуністка, привела до хати більшовицьку заставу. А в хаті - повстанці вечеряють! Хтось збив лампу. Кулі, стрілянина, крики... Трощать усе, а я з дітьми під ліжко! Винесла, сховала у безпечному місці. Більше не могла жити вдома. Взяла дітей та й пішла геть.

Пані, хто знає, чи ми не більше страждаємо за Україну, як наші чоловіки."

Київ, 1999.

українська спільнота зберегла себе в Польщі і добилася успіхів на культурно-освітній ниві: співжиття між поляками і українцями поволі нормалізується.

А що дали?

• Президент Польщі Александер Кваснєвський є почесним патроном усіх подій, які відбуваються з нагоди 55-ліття відзначення "Акції Вісла". У квітні Президент Кваснєвський надіслав листа до всіх українців, які пострадали у процесі каральної "Акції Вісла", і висловив від імени Речі Посполитої співчуття внаслідок цих

ганебних дій.

• Таким чином Президент Польщі став першим із політиків найвищого рангу, хто публічно засудив "Акцію Вісла" і признав її як символ кривди, завданої українцям комуністичною владою Польщі.

• Призидент Польщі направив листа до учасників наукової конференції з питань "Акції Вісла", яку провадить Польський Інститут Національної Пам'яті. Цей Інститут є найавторитетнішою установою, що покликана відновлювати історичну правду.✍

Дарія Темник, архіваріус відділу ЛУКЖК св. Йосафата, Торонто.

Ширлі Лісовська • Shirley Lisowski

Крайова Управа Ліги Українських Католицьких Жінок Канади щиро вітає Крайову Управу Братства Українців-Католиків Канади з нагоди 70-літнього ювілею. Просимо прийняти сердечну подяку за вашу присвячену працю для добра Української Католицької Церкви та для добра нашого Українського народу. Многая літа!

Через нашу почесну Голову, Марію Диму, та нашого основника й добродійця, Отця Мітрата Стефана Семчука Ліга має дуже близькі зв'язки з Братством: її основники, з іншими, були першими членами БУКК.

Крайова Управа Ліги Українських Католицьких Жінок Канади теж вітає відділи, які святкують 50-літній ювілей в 2002 році.

Щиру й сердечну подяку складаємо вам за вашу добровільну працю для нашої організації, нашої Української Католицької Церкви та для нашого Українського народу. Хай Господь Бог і Його Пресвята Мати нагородять всіх за їх зусилля й обдарує їх добрим здоров'ям і витривалістю, щоб далі виконувати Божі Діла, НА МНОГІ ЛІТА!

Щасливі ми, що ще маємо серед нас велике число жінок, котрі були у цих організаціях від початків їх створення. Яка НАГОДА для нас

From the National President Від крайової голови

ТЕПЕР, ЗАКИ НЕ ПІЗНО, поговорити з ними та на тасмі або на відео зберегти історію нашої організації та особисту хроніку тих часів.

У тій справі Крайова Управа сердечно просить всіх вас, КОЛИШНІХ голів відділів, протокольних секретарок збирати архіви та висилати Крайовим й та Епархільним Управам матеріали, які були б цікаві для наших архівів. Як прибираєти хату, прошу збирати речі, які є про ЛІГУ. Положіть у скриньку, додайте листа, що ваша родина передає ці матеріали до голови ЛІГИ у вашій парафії. На жаль, дуже багато матеріалів діти наших членок викидають до смітника, бо не знають, які там СКАРБИ ІСТОРИЇ. Уже багато матеріалів з перших років втрачені. Прошу зберегти нашу історію та наші архіви.

The National Executive and all the members of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada congratulate the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada on the occasion of their 70th Anniversary. May God bless them for all their hard work over the past seventy years for our Ukrainian Catholic Church and our Ukrainian people in Canada. May He continue to bless them in the future so that they may continue to carry on His work.

We, the UCWLC, have very close ties with the UCB. In the early years many of our founding members were members of the UCBC. Our founder and benefactor, the very Reverend Monsignor Stefan Semczuk, was instrumental in organizing both organizations and setting out their aims.

Until 1992, we were members of the Ukrainian Canadian Congress as part of the Brotherhood. We, therefore, are honoured to include in this issue the founding years of this important organization.

The National Executive also extends best wishes and congratulations to Eparchies and Branches that are celebrating their fiftieth Anniversaries. Although many of the original founders of the various levels of our organization, especially our first National President Mary Dyma, are no longer with us, in many of the Branches and at the Eparchial and National levels, we still have individuals who were at the forefront in the establishment of our beloved organization. Let us take the time to acknowledge their contributions to our League. Let's use this time to interview them and to learn from them about the process, difficulties and successes they faced in bringing Branches from across the provinces and Canada under one umbrella. What stories many of them can tell us about the life and dedication of the women fifty and more years ago!

We also owe a debt of gratitude to the families of these men and women who dedicated untold hours of their lives to create the UCBC and the UCWLC. They sacrificed many hours that they could have spent with their families and friends.

Let us remember them in our prayers that God may reward them for their efforts. Let us also pray that God bless our organizations with new members so that the hard work and dedication of these pioneers will grow and multiply. ✠

Shirley Lisowski

Вічна пам'ять

Зі святими упокої, Христе, душі рабів Твоїх,
Де немає хвороби, ні печалі, ні зітхання, але життя безконечне!

Eternal Peace

✠ Софія Церковник

В січні відійшла у вічність заслужена довголітня і обов'язкова членка відділу ЛУКЖК при Катедрі св. свщм. Йосафата в Торонті св. п. Софія Церковник, з дому Гетьман.

Через довгі роки працювала на різних постах і чесно виконувала обов'язки як добра і практикуюча християнка і вірна дочка Українського народу.

По воєнній хуртовині і заслання до Німеччини, приїхавши до Канади із чоловіком і малим сином, відразу включилася в ряди ЛУКЖК, де виявила непересічний талант до добродійства. Була представницею ЛУКЖК до Комітету Українок Канади і Суспільної Служби Канади, відділ Торонто, де віддано пацювала, відвідуючи хворих і пакуючи пакунки для потребуючих в Україні, Бразилії та Аргентині. Софія також вложила багато добровільної праці у нашу парохію – збірка фондів на будову цілоденної школи св. свщм. Йосафата, збірка фондів на відбудову погорілої катедри, відвідини хворих і потребуючих, поміч новоприбулим до Канади.

За добровільну і віддану працю Крайова Управа ЛУКЖК нагородила її Грамотою Заслуженої Членки за 25-літню працю для Організації і грамотою та відзнакою за 40-літню працю.

Рік 2001 Об'єднані Нації /де наша організація є членом/ проголосили Роком Добровольця: з тої нагоди св. п. Софія одержала Грамоту Признання і відзнаку від Онтарійського Уряду за 35-літню працю для Канадського Суспільства.

Крім того, що мала родинні обов'язки і працювала на "хліб насущний", була свідомо того, що є частиною суспільства і має обов'язок допомагати ближньому у потребі по своїй змозі.

Її християнські і моральні принципи, які теж є метою нашої Організації, додавали їй сили змагатися з різними життєвими ударами і труднощами. Не зважаючи на те, що недуга погіршилася, вона, як голова відділу, взяла активну участь у XX Конгресі ЛУКЖК в Ріджайні і закінчила свою дворічну каденцію голови відділу за місяць перед відходом у вічність.

Вшановуючи пам'ять Софії, Управа і відділи при Катедрі і особисті пожертвування зложили \$1000 на фонд для придбання власного приміщення для Музею ЛУКЖК Торонтонської Епархії.

Софія Церковник залишила у глибокому смутку сина Богдана, доню Надю з подружжям та чотирьох онуків.

✠ Irene (Renia) Warenycia

It is with great sadness that the UCWLC in Edmonton announces the death of an extra-ordinary long time member. Irene (Renia) passed away peacefully in her beloved home at the age of 74 this June.

Renia was born in Stanislaviw, Ukraine on July 29th, 1927 and immigrated to Canada in 1947. She led an impressive spiritual and intellectual life; she held a high standard of morality and had a deep devotion to prayer, charitable acts, and kindness. She was a loving and a

caring person who possessed a great zest for life. Renia was a devoted wife of Dr. Myroslav and a loving mother of her children: Marcus, Theresa, and Martha as well as her son-in-law Joseph and grandchildren.

Renia was an energetic participant in church and community lives. Highly literate, her achievements were many. She was an interpreter for the United Nations Relief Agency, and for the U.S. Army Military Court in post Germany. She also played a significant role in the UCWLC as a translator - and talented and gifted speaker.

In addition to being a dedicated UCWLC Executive member for 40 years, serving in her Branch, Eparchial and National Executives, Irene was an executive member on a number of organizations and a Provincial Ministerial appointee to the Board of the Glenrose Hospital. In recognition for her service, she received numerous awards. Irene whole heartedly involved herself in the UCWLC Spiritual and Social Development programs in the role of a social justice activist focussing on pro-life issues, euthanasia and child battering. She provided many interviews and was the author of numerous published articles on these subjects. Irene organized the UCWLC National Pilgrimage to Rome, and Lourdes and was the initiator and co-organizer of a National

Jubilee Pilgrimage to Ottawa and Ukraine. Irene loved being Ukrainian: she was proud of her origin and knew Ukraine's beauty and traditions. She understood the significance of our worship and the history of our people, and she made a concerted effort to insure that the beauty and significance of our heritage are maintained and passed on.

Lena Sloboda

✠ **Jean (Misko) Ortynski**

Sts. Peter & Paul Branch,
Saskatoon, SK

*June 1, 1904, Fenwood District, SK
+May 14, 2002, Saskatoon, SK

Jean Ortynski passed away last May at the age of 97. Since 1946 she was a member of the UCWLC branch in Goodeve, Saskatchewan. In 1955, she moved to Saskatoon and joined the Branch at Sts. Peter and Paul Church becoming the President in 1956 and 1957. Jean also served as

Secretary on the Eparchial Executive in 1961 and as treasurer on the National Executive from 1958 to 1961. She was presented the 50 year membership pin in 1999. She had given many hours of her life to the Church and the UCWLC. In recognition of her past presidency of our branch, the honour guard consisted

of six past presidents.

Jean liked to reminisce about the first National Congress of the Ukrainian

Catholics which she attended in 1946 in Winnipeg.

She is fondly remembered as a dedicated educator. She graduated from Normal School in Saskatoon in 1924 and taught in rural schools until she moved to Saskatoon in 1955. Jean married Tom Ortynski in 1934. They raised two children, daughter Elaine Tanner, who now resides in Calgary, and son Robert, of Neilberg, Saskatchewan. She was very happy to have four grandchildren and two great grandchildren.

Jean was an avid gardener; her friends and neighbours remember her bountiful vegetable garden and flowers everywhere! After Tom's death in 1984, she continued to reside in her home until 1997 when declining health forced her to move to a nursing home.

Rosalie Kitz

*Memoriam donation of \$25 to
NASHA DOROHA by the
Branch UCWLC*

ЧУЄШ, БРАТЄ МІЙ...

Про те, що стало поштовхом до написання вірша "Журавлі", лишився спогад самого автора Богдана Лепкого: "Я вертав з театру, з драми Виспянського "Ніч листопадова", під ногами шелестіло пожовкле листя, а над головою лунали крики відлітаючих журавлів. Вірш склався немов сам із себе, без мого відома й праці. До нього підібрав музику мій брат, Лев Лепкий".

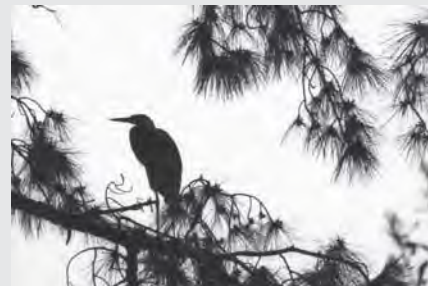
1910 р. вірш було надруковано у львівському тижневику "Неділя". Невдовзі цей вірш став популярною піснею, яка облетіла весь світ. Як часто трапляється з поширеними в народі пісненими текстами, назву було відредаговано. Замість слова "видиш" (що має діалектне застосування) стало "чуєш". Воно глибше за змістом, виразніше, має також емоційне навантаження, бо відчувається в ньому і тривога, і співчуття, і відчай, і спокута водночас.

Богдан Лепкий навчався у Віденському, Львівському та Краківському університетах. Вірші почав писати рано. 1895 р. журнал "Зоря", що виходив у Львові, познайомив з ними ширше коло шанувальників українського поетичного слова.

"За широтою культурно-мистецьких інтересів він належить до митців-енциклопедистів, які подивовували багатогранністю своєї діяльності", – так лаконічно характеризує Богдана Лепкого сучасний український прозаїк Валерій Шевчук.

Пісня "Чуєш, братє мій" стала часткою душі, сповіддю вихідців з України, які у пошуках заробітку змушені були полишити рідну землю. Лине пісня через кордони, через моря й океани. "Чуєш, братє мій" – то журавлиний клич, то сторінка пам'яті, поетичний відгомін життя українського народу.

Іван Лепша, Микола Чубук

Чуєш, братє мій, товаришу мій,
Відлітають сірим шнуром
журавлі у вирій.

Кличуть: кру-кру-кру...
В чужині умру.
Доки море перелечу,
Крилоньки зітру.
Крилоньки зітру,
кру-кру-кру...

Мерехтять в очах безконечний шлях,
Гине, гине в темній мряці
слід по журавлях.

Кличуть: кру-кру-кру...
В чужині умру.
Доки море перелечу,
Крилоньки зітру,
Крилоньки зітру,
кру-кру-кру...

Богдан Лепкий

70 ліття Заснування Братства Українців Католиків Канади

The Ukrainian Catholic Brotherhood is 70!

Віктор Денека

Українці-католики, які приїхали до Ріджайни на з'їзд католицьких шкільних тростів, 14 липня 1932 року вирішили започаткувати свою сильну католицьку організацію, в якій віддані своїй Церкві і своєму народові люди могли б працювати для збереження і піднесення позитивних прикмет народу на якнайвищий рівень.

Під динамічним проводом отця Стефана Семчука група інших священників та ідейних світських людей приступили до виконання вищезгаданого рішення. Тільки місяць пізніше з'явилася відозва до українців-католиків Саскачевану, в якій сказано, що "надійшов час, щоби ми об'явили нашу силу і зорганізованість". Далі в цій відозві звернено увагу на те, що "хоч нас багато, однак ми всі розпорошені і наша праця часто марнується задля браку плановості й об'єднання". Далі у

цій відозві сказано слідує: "Тому, щоб всі наші стремління ввести в одно русло, працю нашу культурно-освітню, як також релігійно-моральну, ми задумали оце за згодною й одобренням Преосвященного нашого Єпископа, Кир Василя Ладики, скликати Перший З'їзд Українців-Католиків Саскачевану". Під цією відозвою були підписані: Я.Д. Стратійчук, О. Жеребко, М. Білінський і о. п. Сулятицький.

Згідно зі словами Брата Методія, Чин Братів Християнських Шкіл, який був присутній на першій з'їзді БУКК, о. Стефан Семчук не тратив часу і скоро підготував начерк статуту майбутньої організації. 30 жовтня 1932 р., вже проголошено назву: Братство Українців-Католиків Канади, а перший з'їзд БУКК, що відбувся в Саскатуні 28 і 29 грудня 1932 р. "серед великого числа людей і

Всесв. о. Шамбелян СТЕФАН СЕМЧУК,
основник Братства Українців-Католиків
Канади

Very Rev. Monsignor STEFAN SEMCZUK,
founder of the Ukrainian Catholic
Brotherhood of Canada

одушевлення" прийняв статут і вирішив видавати часопис "Бюлетень БУКК". На з'їзді вибрано першу управу, яку очолив Я.Д. Стратійчук. Редактором був о. Стефан Семчук, а духовним асистентом назначено о. Івана Балу, Ч.Н.І.

Так засновано 70 років тому поважну організацію, якої головними і незмінними гаслами були: католицька релігія, українська культура та канадська державність.

Чому?

Процес організаційного життя перших українських поселенців у Канаді, як відомо, не відбувався гладко і легко. Поміж спільнотою були великі непорозуміння і замішання, а різні відступники і збаламучені ними люди засівали поміж українським народом та католицькою громадою зокрема ненависть і розбиття, рівночасно підкопуючи повагу до Церкви і духовенства.

Треба оцінити повну посвяту, жертвенну і наполегливу працю тих ідейних одиниць, які заснували в 1932 р. Братство Українців-Католиків Канади, бо вони робили це на тлі тяжких і сумних років в історії українських поселенців цієї країни. Вони наглядно бачили гіркі і невідрадні обставини і розуміли духовні потреби своєї спільноти та konieczність активної участі добрих людей.

Тут варто пригадати, що кілька років перед тим перший

український католицький єпископ Канади, Преосвященний Никита Будка (якого Папа Іван Павло II проголосив минулого року блаженним), виїхав у 1927 році до Європи, щоб придбати більше священників. За його старанням приїхали в 1928 р. до Канади отці: Н. Демків, Ев. Дихдала і Стефан Семчук. Новоіменований в 1929 році другий український католицький єпископ, Преосвященний Василій Ладика, при допомозі нових священників взявся активно до дальшої розбудови української католицької Єпархії.

Чому католицька релігія, українська культура та канадська державність були головними гаслами новоствореної організації? Про це написав о. Семчук у своїй книжечці "Братство Українців-Католиків" (Бібліотека Католицької Акції, ч. 22, Едмонтон, 1958) слідує:

"Нашим першим кличем БУК поставив: католицька релігія. Це керма і провід життя. Божа віра, а не предмет сварок і спорів, торгів і міняйлів. Це святая святих людської душі, недоторкана, незмінна. В ній збережено найглибші і найкращі вияви душ через форму богопочитання, що назовні проявляється обрядом питомо нашим – українським. В церкві збережено все найкраще і найясніше культурне надбання

Ми в Канаді маємо бути вічні, а не тимчасові. Жити і розростатися, а не пропадати і вимирати.

віків. Від мови почавши, через пісню і малярство, різьбу і шитво, будову і звичаї. Наші церкви скрізь на прерії свідчать про живучість і своєрідність нашого народу в Канаді, його культурну окремішність і величність. Вони самі собою є вже зразком нашої релігії назовні, що є повнею сама в собі і силою, яка направляє цілість життя і діяння. Релігія в

нашій відзнаці відмічена голубим хрестом на золотім тлі, а хрест у виді керми.

З релігії випливає наша культура. Себто духові цінності народу, нематеріальні, а тому незнищимі, навіть зубом часу. Це мова, пісня, музика, малярство, різьба, танок, будова, шитво, вариво, звичаї і обичаї предків наших. Ми інакше зрозуміли і відчули оточуючий нас всесвіт та відтворили пізнане через призму наших душ у незнищених і незамінних цінностях та вартостях культури нашої....

Ми в Канаді маємо бути вічні, а не тимчасові. Жити і розростатися, а не пропадати і вимирати.

Тому другим нашим кличем є українська культура.

"Наша релігія і наша культура мають жити в Канаді, куди ми прийшли настало, здобули нове життя, тут вросли і вжилися як в свою почву, на своїй батьківщині. Вона наша, бо ми заплатили за неї найвищою ціною, крові і поту. Понад чотири тисячі наших синів віддали за Канаду життя тільки в останній світовій війні. А скільки легло наших неназваних героїв у могилах по широкій прерії біля наших церков, віддавши вперед Канаді всю свою силу від ранніх літ, будуючи цю країну та роблячи її великою та славною. Тому третім нашим кличем є канадійська державність. Це наша держава і все її є також нашим. Ми тут не засланці, ані сезонні робітники, котрих доля примусила шукати заробітку чи прожитку, але господарі і власники країни. Тому її армія є нашою, її установи є нашими, її уряд нашим урядом. Ми хочемо брати якнайживішу участь у всіх державних справах Канади, бути чинником не лише співпрацюючим, але також співпануючим. А вже співіснування – то рішуче замало. Ми є організація релігійно-народна, що проникає все і всіх, цілість життя. І тому ми також не годні забути країни наших

батьків і прадідів – України. Ми винні їй пошану і поміч. Ми винні їй любов. Все таки наша перша любов – то Канада. І Канада перша перед усім, коли ходить про поміч і діяльність. Україні зможемо допомогти тільки тоді, коли тут не будемо розсварені і розбиті, але сильні і з'єднані. Вичерпані і обезсилені, ми Україні не будемо годні допомогти, хоч як навіть дехто горлатиме про її любов. Коли там, українські люди не схочуть чи не будуть уважати за можливе і доцільне вибороти власну державність вільною і суверенною, ми звідси певно цього не зможемо вчинити, так

Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada: The Early Years

- Founded in Regina July 14, 1932 in response to the need of the Ukrainians in Canada to stand united and to be defended against harsh treatment and misconceptions
- First President Rev. Stepan Semchuk; Mr. M. Kopianky, Secretary
- Bishop Vasilij Ladyka was the first and incumbent bishop at the time of UCBC founding
- UCBC precipitated the creation of UCWLC and the Ukrainian Catholic Youth of Canada organizations
- UCBC was instrumental in creating the Ukrainian Canadian Congress (UCC)
- UCBC provided UCC with four Presidents: Rev. Wasyl Kushnir; Antin Yarymowych; John Novosad; Oleh Romaniw
- UCBC published a Bulletin and a bi-weekly magazine *Future of a Nation*, as well as a series of brochures dealing with spiritual matters
- The original Canadian Ukrainian Eparchy in Regina from the 1930s has grown to five accross Canada
- There are UCBC branches in each Eparchy

OBH

само, як не зможемо їх вчити і приказувати, яку владу й форму ї вони мають там приймати. Скажимо собі ясно і одверто раз назавжди, що з Канади ми можемо Україні тільки допомогти – морально і матеріально. То все. А повнота нашої праці і труду належить тут, цій країні, де живемо, де кожного дня стоїмо віч-на-віч в борбі життя, серед усіх небезпек і труднощів. Тут нам треба купувати, будувати, вчитися і організувати, щоб жити. Інакше пропадемо.”

Так пояснив у своїй книжечці основоположник о. Семчук головні напрямки нової організації, до якої український народ у цій країні віднісся позитивно, а її ідеологія поширилася дуже скоро і в короткому часі в Саскачевані організовано яких 20 відділів БУКК, а пізніше теж в Манітобі, Альберті, Онтаріо, Квебеку та Бритійській Колумбії. Від самих початків вся праця велася тільки в порозумінні і за одобренням нашого єпископа-ординарія, і так від початку БУКК був католицькою акцією українців у Канаді.

Ця наскрізь позитивна, ідейна і динамічна організація у перших роках свого існування мала великі осяги і згодом підготувала ґрунт для КУК (тоді Комітет Українців Канади), якого вона була основоположником, і для п'яťох наших епархій у Канаді. Тут слід згадати, що президентом КУК був кільканадцять років о. протонотар Василь Кушнір, як представник від БУКК, пізніше Антін Яремових, а згодом Іван Новосад.

На початку в системі БУКК були зорганізовані також українські жінки і молодь, які теж мали свої відділи. Вони згодом створили свої окремі організації – Лігу Українських Католицьких Жінок Канади й Українське Католицьке Юнацтво Канади.

Про це згадує о. Семчук у своїй брошурці, виданій у Вінніпезі в 1982 році з нагоди 50 – річчя

Братства Українців-Католиків Канади (мову оригіналу збережено):

“Відділи БУК-а наче степовий вогонь поширилися по всій Канаді від моря до моря. БУК став першою нашою всеканадською організацією під одним проводом і незмінними тими самими кличами досі. Молодь зі запалом горнулася до молодечих відділів БУК-а, що згодом оформилися під окремим статутом як Українське Католицьке Юнацтво – УКЮ – але з однобіжною працею і тими самими намірами, що БУК. Подібно жіночі відділи БУК-а дістали свій статут і нову назву – Ліга Українських Католицьких Жінок – ЛУКЖК – але з тими самими напрямними і цілями, що БУК.”

У цій самій брошурці о. Семчук назвав різні особи, які були особливо активні в перших роках діяльності БУКК, згадавши панну Арабську – учительку з Айтуни і панну Жук – учительку з Гефорд.

На закінчення брошури, у розділі “Висновки”, о. Семчук пише таке:

“БУК повстав ідейним поривом одиниць. Зібрав і з'єднав еліту, добір нашого народу в Канаді, все звертаючи увагу на якість, а доперва потім на кількість. Поклав незрушимої основи під організацію жінок і молоді на тій самій ідейній площині. Зворушив маси до чину в найкращім того слова значінню. До чину будови, збереження, здобування і надівсе до усвершення під кожним оглядом. Не лиш релігійним, але також моральним соціальним і економічним. Ми розвивали нашу культуру і традицію, закорінюючи її в Канаді, як незнищимі надбання українського духа чести і правди. Тим також ми закріплювали нашу споєнність і невідривність одних від других, поміч і послугу для рідного брата і сестри, скріплювали почуття сили і відпору проти розбиття, розпорошення і послідовної загибелі.”

З бігом часу виринула потреба

координації праці окремих організацій і тому в 1946 році відбувся у Вінніпезі перший всеканадський конгрес, на якому створено Централю Українців-Католиків Канади та вибрано її першу крайову управу, яка мала ціль координувати діяльність організацій типу Католицької

ВПреоєв. Митрополит Максим вручає о. ювілярові грамоту іменування його почесним крилошанином Львівської Митрополичої капітули за його ревну працю, зокрема як основника Братства Українців-Католиків Канади

His Grace Metropolitan Maxime Hermaniuk presents Msgr. Semczuk with the title of Honorary Canon for his work, especially as founder of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canda

Акції на терені Канади та репрезентувати їх перед урядом і громадянством цієї країни. Першим президентом цієї всеканадської Централі був вибраний Василь Валл (пізніше сенатор), а генеральним секретарем Іван Новосад. Взагалі, провідники БУКК, ЛУКЖК і УКЮК відіграли дуже велику роль у створенні цього спільного координаційного центру.

В імені Українського Католицького Екзархату на Канаду, владики: Василій, Єпископ – Одинарій і Ніль, Єпископ – Помічник, одобрив створення Крайової Централі і в своїй Ерекційній Грамоті, ч. 82/46 з датою 4 липня 1946 р. написали, що “Екзархат Українців Католиків цією ухвалою й рішенням Конгресу надзвичайно зрадів, якнайширше цю думку привітав і своєю ерекційною грамотою затвердив оснування Централі

разом із предложеним статутом і поодинокими правильниками його”.

Під час Конгресу, в підготовці і переведенні, якого брали участь багато визначних осіб, крайові (тоді називали – домініяльні)

Брат Методій, Ч.Б.Х.Ш. з Йорктону, один зі співробітників о. Семчука в початках існування БУКК, говорить головну доповідь на бенкеті. Сидять при столі: Митрополит Максим Германюк, Віктор Денека й о. Шамб. Стефан Семчук

Brother Methodius of Yorkton, one of the organizers of Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada, delivered the main address at the banquet. Seated: Metropolitan Maxime Hermaniuk, Victor Deneka - chairman, Msgr. Stefan Semczuk

організації БУКК, ЛУКК, і УКЮК мали теж свої річні наради. Тут слід згадати представників цих організацій, бо вони заснували Централю і прийняли та підписали її статут: • БУКК – о. Стефан Семчук, голова і М. Копяківський, секретар; • ЛУКЖК – Марія Дима, голова і А. Якімішак, секретар; • УКЮК – Іван Козоріз, голова і Єлисавета Мизак, секретар. Крім них статут підписали голови і секретарі Запомогового Братства св. Миколая і Місійного Товариства св. Йосафата.

У брошурі під назвою “Ідеологія Братства Українців-Католиків Канади”, яку видано ще в 1935 році, сказано, що членом цієї організації може стати лише практикуючий українець-католик і що кожний член мусить працювати над собою, щоб вирізнятися від інших всім найліпшим і стати основою всієї

народної праці в Канаді поміж українцями. Члени мусять виплекати тверді характери, що знають, чого хочуть, і зі своєї дороги не зійдуть на манівці, а стануть провідниками інших. Коли член змінить свої релігійні або народні переконання, то автоматично перестає бути членом і тратить всі права.

Кожний член мусить вміти та хотіти ділитися власним добром для загальної справи, а всяку жертву ради ідеї приносити радо й охоче. У брошурі далі говориться, що члени мають бути активні та ідейні, і наскрізь переконані про правильність змагань, про їх правдивість і конечність, а тому здібні на всі жертви для справи. Вони мають служити великій ідеї не за гроші, але любов і моральну радість у душі.

На закінчення, у цій брошурі є такі цікаві звернення до інших членів спільноти: “Хто бажає грошей – нехай не пристає до нас. Хто жде особистої наживи – нехай не пристає до нас. Хто бажає великого вдоволення духа – нехай стає з нами. Хто бажає творити кращу долю нашому народу в Канаді – хай стає з нами і працює.”

“Хто бажає грошей – нехай не пристає до нас. Хто жде особистої наживи – нехай не пристає до нас. Хто бажає великого вдоволення духа – нехай стає з нами. Хто бажає творити кращу долю нашому народу в Канаді – хай стає з нами і працює.”

Перші кільканадцять років діяльності БУКК позначилися сильною активністю. БУКК видавав спочатку Бюлетень для своїх членів, а пізніше двотижневик “Будучність Нації”. Крім того видав цілий ряд різних брошур виховного змісту.

Коли було засновано БУКК у 1932 році, тоді в Канаді була всього

одна епархія, один єпископ, небагато священників і не дуже великі громади українських поселенців-піонерів, які тяжкою, послідовною працею творили релігійно-суспільне життя у новій країні. У дальших роках, діяльність поступала проложеним шляхом, але позначилася чергуванням успіхів із неспіхами. Були роки, замітні більшою діяльністю та успіхами, але були теж слабкі з обмеженою діяльністю.

Організаційна система БУКК дещо змінилася, бо існують вже п’ять епархій, а яких кожна має свою епархіяльну управу, що об’єднує поодинокі відділи по парафіях. Згідно з цією системою цілу організацію очолює всеканадська головна управа.

Ми вже поглянули в історію БУКК, пригадали собі, чому він був заснований і яку він мав програму та ідейні закладки. Ця програма в основному майже не змінилася дотепер. Чи ця організація вив’язалася повністю зі своїх завдань? Щоб хоч частинно відповісти на це питання та збагнути глибину проблем, з якими стрічається БУКК на шляху своєї діяльності, необхідно окремої статті на ту тему.

На закінчення варто згадати, що сказав о. Семчук у своїй доповіді на з’їзді БУКК вінніпезької архієпархії ще в 1969 р. на тему “Ідея і дійсність БУКК”:

“... відносно релігійного життя наша спільнота поступила вперед і тут непорозуміння нема, але відносно української культури, то тут багато занедбано. БУКК повинен взяти все в свої руки і не можна себе дурити, що якщо будемо мати в душі ідею, то це вже багато, бо треба ще праці тому, що без праці нічого нема.”

Віктор Денека, архітект, довголітній член провуду БУКК та інших українських католицьких організацій в Канаді, нагороджений званням “Лицар Ордену Папи св. Григорія Великого” за громадську працю.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ

GOLDEN ANNIVERSARY

**НАША ДОРОГА гратулює відділам які існують
50 або й більше літ. Here are some stories of 50 years of service to
the Ukrainian Catholic Church and the people of Canada and Ukraine.**

Vancouver

A very busy Branch

The Vancouver Branch of the UCWLC celebrated its 53rd anniversary this May with a luncheon for members and husbands.

After a welcome from president **Anne Tofan**, each member was presented with a corsage in honour of our day. New members received a membership book, with coloured pages of information about the UCWLC.

Out of town guests were, Eparchy Executive VP **Katherine Huculak** from Vernon BC, Past President from the New Westminster branch – **Olga Kotelko**, **Rose Pesklewis** from the Edmonton Branch, and from San Francisco **Helen Gallant**, a former member.

The special guest was **Rev. Paul Chomnycky OSBM**, Bishop-Elect of the Ukrainian Catholics in England. Born in BC, Rev. Fr. Chomnycky was visiting his family. He expressed warm wishes for our continued work for our people and church. The UCWLC presented Fr. Chomnycky with a gift towards his travel to England, and a personal gift of a cross from our member **Gloria Tatarniuk** and many others. During High Liturgy our Parish priest **Rev. Fr. Joseph Pidskalny OSBM** spoke highly of the work of UCWLC and hoped that we might continue.

A video of the Pope's visit to Ukraine, 2001 was shown after the luncheon. It was most enjoyable and informative. A specials

Front row: Elect, - Katherine Prychidko, Kay Huculak, Kvitka Kozak, Elizabeth Duda, Fr. Paul - Bishop Chomnycky, Anne Tofan, Gloria Tatarniuk, Anne Gully, Olha Haydymowsky. 2nd row: Bernice Bodner, Anne Carrow, Katherine Hladij, Maria Czyjko, Olga Kotelko, Bessie Lashin, Rorse Pacholko, Annette Messerli, Eva Hawrlechko, Sylvia Saik, Tiny Zarski, Anna Lupynis, Ann Pochadaj, Anne Buchko. 3rd row: Julia Stashnuk, Della Busko, Olesia Myckatyn, Pearl March, Ann Andrijaszyn, Nadia Smigel, Merri Evans, Valentina Koaspryk, Emily Kuzyk, Anna Citulski, Mary Jane Wozney, Steffie Dorosiewich, Theresa Pacholko.

thankyou for a successful luncheon to **Elizabeth Duda**, **Katherine Prychidko** and **Pearl March**. Many thanks for the donation of table decorations, corsages and fresh flowers. **Oksana Yeleniuk** presented an Icon God Mother of Zarwancyia to the League.

We are a very busy Branch. We make contributions to local charities, the annual Eparchial Youth Camp, to the shelter for the homeless street youth. We also assist in funding the cost of parcels shipped to an orphanage in Ukraine.

*Report by A. Tofan
\$25 contribution to NASHA DOROHA*

Lamont

50 year history 50 year members

In October 2000, St. John Parish, Lamont, Alberta celebrated its 50th

year as a UCWLC Branch and honoured its two 50 year members.

Fr. Matthew Drury, Spiritual Advisor to the Branch led guests from UCWLC Branches and parishes of Skaro, Star Peno, Mundare-Chipman and Delph with a Rosary. Special guest speaker **Lena**

Back row: Past National President, Lena Sloboda; Branch President, Emily Kostiuik; Parish Priest, Rev. Matthew Drury; Eparchial President, Catherine Chichak. Front row: recipients of 50 year Pins, Mildren Horpyniuk, Sophie Nychka

Sloboda, Past National President, spoke on the value and benefits of being a member in the UCWLC, the League's ideals and aims and how they differ from secular organizations. She stated "Members of a Ukrainian Catholic Church, have a duty to be members of the UCWLC and fulfill the obligations of a Christian laity." **Mrs. Catherine Chichak**, another Past National President spoke on the many positive experiences she gained and the friendships she developed with members throughout the Eparchies. "There are many seminars and workshops for the members and it is important for all members to take advantage," she said.

Branch President, **Emily Kostiuk**, chaired the Celebration program. She gave a history of the Branch from its beginnings when the women of St. John Parish first registered under the name "The Christian Charity Organization of Lamont". In 1944 they joined the UCWLC initially with 18 members and 33 by 1952.

Throughout its history the Branch fulfilled its mandate, spiritual, cultural and charitable. It raised funds for the Church, visited the sick, accommodated 'Reedna Shkola' and catechism, carried out charitable works, gave financial support to the Marian Centre for orphans, hospitals, the Red Cross and many others.

The President recognized Past Presidents in attendance, - **Bernette Drury**, **Gloria Palamarchuk** and **Olga Zazula**.

The two 50 year members, **Mrs. Sophie Nychka** and **Mrs. Mildred Horpyniuk**, were presented with a 50 Year Pin by Lena Sloboda. Both Honourees served on the Branch Executive in numerous positions. They contributed greatly to the development and work of the Branch, supporting the Parish in service and finance. They dedicated much time and effort for the benefit of the entire community.

Father Drury gave an inspiring closing message of encouragement and commended the work of the UCWLC.

Emily Kostiuk

\$25 contribution to NASHA DOROHA

Edmonton

50 years of hard work pays off

The UCWLC Branch of the Parish of The Protection of the Blessed Virgin Mary in Edmonton was formed in April, 1951. The meeting was attended by parish priest and spiritual

Seated: Barbara Hlus, Vice-President; Stella Puchalik, Secretary; Diane Sorochan, President; Rev. Serhij Harahuc, Spiritual Advisor; Helen Sirman, Eparchial President; Helen Grykuliak, Treasurer; Roseanne Kobylko, Vice-President

advisor **Fr. Basil Martynyk**, two representatives from the UCWLC Eparchial Executive, President **Catherine Petaske** and Recording Secretary **M. Melnychuk**. The newly formed executive comprised President - **Pauline Posyluzny**; Vice-President, **Maria Fedorowych**; Secretary, **Anna Lastiwka**; and Treasurer **Emily Babiak Kuchko**.

The other founding members included **M. Nahuliak**, **Prociuk**, **J. Wolowyk**, **A. Sayko**, **M. Hrynew**, **Hnit**, **O. Greschuk**, **O. Proskiw**, **J. Maskwa**, **O. Wincetowich**, **B. Tyrkalo**, **S. Kutney**, **L. Kashton**, **H. Kolach**, **J. Kolada**, **A. Prokop**, **I. Bodnaruk**, **S. Yanitski**, **V.**

Zarudenec, **E. Ilkiw**, and **J. Nahayowski**.

The newly formed UCWLC Branch soon became the right arm of the new parish, both spiritually and, especially, financially. Be it in primitive beginnings in the little old church and a little bunk house for a parish hall with no water or plumbing facilities, or the present day modern comforts, the ladies always rolled up their sleeves and threw themselves at the task of building and supporting the parish community. Since finances were desperately needed, fund raising took priority. In the 1950s a popular fund-raiser

was the 'Carnival'. Four or five girls from the parish were invited to sell raffle tickets with proceeds going to the parish. These tickets were distributed to aunts, uncles, babas, didos, friends and neighbours, with a set time span, usually 2-3 months. At the end of that time, usually at a *забава* evening, the girl who sold the most tickets was crowned *Carnival Queen*.

Can you remember:

- Ham Bingos before Easter or Turkey Bingos before Christmas, sometimes with proceeds of \$42.97 of which we shared equally with the UCBC leaving

us a net of \$21.47

- Praznyk dinners - a charge of \$1.50/adult and 50¢/child
- Bake sales at Safeway stores or Shopping centres
- Catering to banquets at \$2.50 per plate
- Hat Fashion Shows - the hosting branch receiving \$1 per hat sold. At a good show we made \$5
- Bazaars and Dances.
- *Пущення* Dances - at \$3.50 per person including a full supper and a live band. However, at our February 1971 meeting a motion was made to buy paper plates for the supper. Paper plates were unheard of before! Needless to say the motion was passed. What a treat! No more washing plates after that.
- Spring Teas - members contributed \$1 each toward making of sandwiches. At our 1981 Tea, a decision to have a bake sale. It proved to be very successful and

has become a major attraction and fund-raiser.

Funds came slowly but surely as we worked hand-in-hand to build our parish to what it is today. It is hard to believe that the UCWLC actually raised in excess of \$80,000 toward the upkeep of the parish. In addition as a 30th Anniversary project our Branch funded the stained glass windows and icon of our Patroness, the Pokrova, located behind the altar, at a sum of \$9,000. Then in 1988, as our Millennium project we purchased a new tabernacle for our new altar at a cost of \$5,000.

This was indeed a labour of love as younger members joined and worked under the mentorship of our older members. All our work and dedication was, as our Motto states *Для Бога, Церкви і Народу – for God, Church and the People.*

Despite being busy with fund-raising, the Aims of the UCWLC were not neglected or omitted.

- Ukrainain Catholic Faith was the common bond that brought us all together.
- Ukrainian Culture was preserved through
 - *Рідна Школа* - In the Fall of 1970, we had 50 children enrolled, instructors were **Sr. Rose, Sr. Josepha, Пані Небозюк** and **Пані Бумбак**. (Since the institution of Ukrainian Bilingual Schools within the Edmonton Catholic School District this task has been made somewhat easier.)
 - Просфора, Свяченне, Teas
 - Ukrainian Arts classes of Embroidery, Pysanky, Ukrainian Cuisine, and Ukrainian Ceramics.
- Charity - help the needy, visit sick and elderly, and support worthy community drives both at home and abroad.

Our members work diligently not only at the Branch level, but often accept positions on the Eparchial

МУЗЕЙ УКРАЇНА
MUSÉE UKRAINA MUSEUM INC.

202 Avenue M South,
Saskatoon, SK S7M 3N8
306-244-4212
www.mum.ca
info@mum.ca

Enjoy guided tours

Ethnographic collections from pre-historic to the present represent the spiritual, material and folkloric cultural heritage of Europe's largest country – Ukraine! Special services include translations, workshops and research.

Shop at our Art Gallery and Boutique

It contains a vast collection of greeting cards, Ukrainian articles, books, embroidery, historical information, pysanky and supplies, Ukrainian records, tapes and CDs for adults and children!

Plan to visit the beautiful Cathedral of St. George located next to the museum!

Open daily:

Monday to Saturday, 11:00 a.m. to 5:00 p.m.
Sunday, 1:00 p.m. to 5:00 p.m.

Паскаво просимо!
We invite you to visit!

Екскурсії у супроводі фахівця

Багатий вибір сувенірів у крамниці

Книги, вишивка, історія, писанки та ін., диски та касети, дитяча література

Відвідайте наш чудовий Катедральний Собор св. Юрія!

Відчинено щодня:

від понеділка до суботи, 11 - 17 година
неділя, 13 - 17 година

and National Executives of the UCWLC. We feel very honoured to have had an Eparchial President, **Diane Sorochan**, from our Branch.

We support Eparchial projects and events both physically and financially by contributing to: University of Alberta Scholarship in Ukrainian Languages; Ukrainian Bilingual Schools; the Press Fund of NASHA DOROHA; the UCWLC Radio Program; Sheptytsky Institute Ottawa; Ukrainian Canadian Social Services; Bible presen-

tation to the St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Ottawa. We sewed 11 banners for the Papal Visit in 1984; embroidered bookmarks and samplers as requested - often!

To commemorate the 50th Anniversary of the Parish and the UCWLC, we commissioned **Rev. D. Blazejowski** from Rome to embroider two icons, *Pokrova* and *The Holy Family*, which were blessed by **Bishop Lawrence Huculak**.

Past Presidents since 1951 include: **P. Posyluzny, M. Nahuliak, M. Fedorowych, J. Wolowyk, O. Greschuk, B. Tyrkalo, S. Kutney, J. Maskwa, L. Kashton, M. Hrynew, H. Bykowski, A. Prokop, D. Ewaskiw, S. Zeleny, R. Paziuk, V. Smook, R. Diakow, S. Yanitski, S. Witryk, R. Kobylko, A. Steblyk (Shepherd), O. Hlus, D. Sorochan, S. Puchalik, H. Grykuliak**, and presently **D. Sorochan**.

Olga Hlus

\$100 contribution to NASHA DOROHA

З історії ЛУКЖК: Дві впливові піонерки Торонтонської епархії

АННА ЧАЙКО

Донька українських піонерів, народжена в Манітобі в родині Дударів. Вже з дому винесла релігійне виховання і прив'язаність до своєї Церкви і народу.

В молодих літах включилася в молодечі організації МУНО і УКЮ, де брала активну участь; співала в церковному хорі і виступала в аматорських театральних виставах.

В 1940 р. вийшла заміж за Миколу Чайка, і молоде подружжя виїхало до Торонто. Тут включилася у працю при парафії Матері Божої Неустаючої Помочі при вул. Бетурст і в 1958 стала головою відділу ЛУКЖК. Співпрацювала також з Комітетом Українок Канади у початках його творення в 1944-46-их роках.

На Епархіяльному З'їзді ЛУКЖК у Торонті 1966 р., обрано її головою Епархіяльної Управи. Голоувала протягом двох каденцій. На Крайовому Конгресі ЛУКЖК 1971 р., наділено їй почесним членством. В 1975 р. обрано знову головою Епархіяльної Управи, і була нею аж до 1981 р., Останнім часом теж була заступницею голови Крайової Управи ЛУКЖК.

Сл. п. Анна упокоїлася в Бозі 25-го серпня 1982 р.

КАТЕРИНА КРАВС

Співзасновниця ЛУКЖК у східній Канаді, почесна членка ЛУКЖК. Народжена 1906 р. в Саскачевані, у родині Прокопа і Павлини Куліковичів, ще підлітком увійшла в життя парафії, маючи добрий голос і охоту до виступу. Закінчивши торговельну школу, перенеслася до

Вінніпегу, де одержала працю. У 1930 р. вийшла заміж за вчителя Юліяна Кравса і разом з чоловіком включилися у творення Братства Українців-Католиків Канади.

У 1944 р. сворено у Вінніпезі ЛУКЖК. Новообрана голова Марія Дима намітила Катерину Кравс на організаторку. У 1946 р. відбувся Перший Провінційний З'їзд ЛУКЖК в Торонті, на якому вибрано Катерину Кравс провінційною головою. Цей пост вона тримала – з малою перервою - 20 років.

За успішну й віддану працю Катерина Кравс дістала багато відзначень. У 1961 р. стала почесною головою Торонтонської Епархіяльної Управи і в тому році на Крайовому Конгресі в Саскатуні наділено їй почесним членством ЛУКЖК. На Конгресі Комітету Українців Канади 1974 р. відзначено її Шевченківською медаллю. У 1977 р. дістала найвище відзначення від уряду "Орден Канади". В тому ж році теж одержала рідкісне відзначення від Апостольської столиці – медаллю "ПРО ЕКЛЕЗИЯ ет ПОНТЕФИЦЕ".

У травні 1977 р. з нагоди III Конгресу СФУЖО її проголошено почесною членкою. З ім'ям Катерини Кравс пов'язаний розвиток ЛУКЖК. 10 березня 1982 р. відійшла в вічність.

Катерина Кравс одержала багато відзнак, але найдорожчою була відзнака ЛУКЖК.

Мирослава Загребельна

Saskatchewan

5 events mark 50 productive years

More than 50 years ago, in our province there were eight UCWLC Branches – Cudworth, Arran, Yorkton, Canora, St. George’s - Saskatoon, North Battleford, Hafford and Radisson-Borden that belonged to the UCWLC Eparchial Executive for Manitoba.

We have 18 Branches with approximately 1250 members

The first Convention of Ukrainian Catholics in Saskatchewan took place in May, 1951 where provincial re-organization took place: the original eight UCWLC Branches were to belong to the Ukrainian UCWLC Exarcate of Saskatchewan. Soon more Branches were organized. At one time there were 49 Branches. Now, due to the movement of the population and church closure we have 18 Branches with approximately 1250 members.

To celebrate the 50th Anniversary,

the Executive divided the Branches into districts with five well organized, well attended events.

September 8, 2001

Ituna Sacred Heart Church and Parish Hall was the scene of the first celebration. Seventy-six members registered – 27 from Sacred Heart, Wynyard, four from Yorkton (guests), and the rest from Sacred Heart, Ituna Branch and district. Special guests included **Jayne Paluck**, UCWLC National Past-President, **Gloria Leniuk**, Eparchial UCWLC President, **Sharon Armstrong**, Mayor of Wynyard, **Fr. Peter Pidskalny**, Wynyard, **Fr. Methodius**, Ituna. Presiding over the celebration were Branch Presidents, **Vicky Hlady** and **Jane Chorney**. **Jane Chorney** was M.C. for the day.

The hall was beautifully decorated in blue, white and gold. A beautiful Icon Corner was set up. Both Branches had displays of Ukrainian embroidery and artifacts.

The morning program included Divine Liturgy, Panachyda for deceased UCWLC members, Mirovanya, Act of Consecration to

Immaculate Heart of Mary, Prayer of Commitment - St. Alphonsus, and a Living Rosary in front of the Grotto; then a delicious dinner, goodie bags, door prizes, a raffle prize, and group pictures.

The afternoon agenda was filled with many items – Past Spiritual Advisors from Ituna were honoured, Gloria Leniuk presented 30 and 40 year pins to Ituna members, Ituna Branch history was given by Fr. Kuchko and **Jackie Babey** presented the history of Wynyard Branch.

A special honor was given to long time member **Mrs. Anne Baytalan**, who is a survivor of the nazi concentraion camps.

September 22, 2001

Past and present members, and Spiritual Advisors from Regina (St. Basil’s and St. Athanasius), Assumption of the Blessed Virgin Mary, Moose Jaw, and Sts. Peter and Paul, Hodgeville celebrated the UCWLC 50th Anniversary at St. Basil’s Parish Centre, Regina.

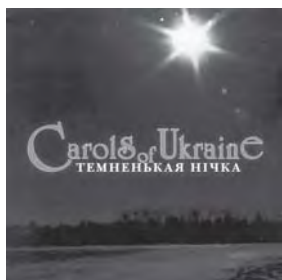
The morning session highlighted “histories and memories” by former Branch Presidents, recalling the beginning years of their Branch. One of the special features was an interview by **Pat Detz** with **Margaret Karpeta**, now in her 90’s a long time member, of St. Basil’s Branch.

In the afternoon, Eparchial UCWLC Spiritual Advisor, **Sr. Theodosia, S.S.J.** conducted an inspirational, spiritually up-lifting retreat at St. Basil’s Church. Using her theme “You are Jesus”, she led us in a faith building session, inviting everyone to follow in the image of Jesus.

September 26, 2001

The next Golden Jubilee event of the UCWLC in Saskatchewan was celebrated at St. George’s Cathedral, Saskatoon by three UCWLC Branches, St. George’s, Ss. Peter and Paul, and Dormition of the Blessed Mother.

A divine Liturgy and Panachyda was

**Savelia’s Carols Of Ukraine
“Темненькая Нічка”**

Hauntingly beautiful is the only way to describe Savelia’s Christmas recording, *Carols of Ukraine*. This melodic tapestry of traditional and modern carols, woven against a beautiful instrumental background of the bandura and the Sopilka.

the song begins “Пісня Почалась”

The song begins is a Canada-Ukraine collaboration of 14 folk songs that will definitely have you singing along. The easy-to-follow booklet, which is included, will assist in learning these folk melodies. The sopilka, violin, piano and guitar color the voices and enhance the folk arrangements. The album is great for sing-a-longs or an evening of quiet easy listening moments.

- To listen to sample of songs log on to <http://www.brama.ca/savelia>.
- Cost per CD: \$18.00 plus \$3.00 shipping charges per CD.
- To order: fax (306) 653-4217; e-mail savelia@sasktel.net or mail order to Savelia’s Music, 330 – 6th Avenue North, Saskatoon S7K 2S5.

Saskatchewan UCWLC's 50th celebrations in pictures
 ЛУКЖК Саскачевану святкує 50-ліття на знімках

celebrated at the Cathedral where Eparchial President, **Gloria Leniuk** and five Past Eparchial Presidents formed an honour guard during the Gospel reading.

A delicious luncheon and program

followed with guests **His Excellency, Bishop Michael Filevich, Emeritus**. Other guests included **Rt. Rev. V. Mudri, Rt. Rev. W. Kuchta, Fr. Len Ratush-**

niak, Fr. George Melnyk, Sisters Servants of Mary Immaculate and Sisters of St. Joseph. 106 members from the three Branches attended.

The program emphasized the history of the UCWLC. Past Eparchial Presidents, **Jean Saranchuk, Adeline Dudar, Anastasia Stakiw, Marie Woytowich, Anastasia Nahachewsky, Angeline Chrusch** and **Rosalie Kitz**, gave their thoughts about the progress and accomplishments of the UCWLC in the past 50 years.

Emelia Panamaroff, newly designed Honorary Life Member, addressed us on behalf of Muse[^] Ukraina Museum. She spoke with pride about the many changes that have occurred at the museum. It is a unique museum with visitors coming from all over the world to see the many artifacts and historical articles on display.

We were treated to a vocal selection and dance by **Uliana Kojolianko**. She is a talented young girl who has earned many awards and volunteers at the Museum.

We had the privilege to hear **Barb Maduck** speak about the miracles in her life. She spoke about the illness that attacked her body. Through prayer, offered by the Sisters Servants of Mary Immaculate and the intercession of **Sr. Josaphata Hordashevskia** miracles happened in Barb's life. Tears streamed down our cheeks as we listened, Barb's words inspired and urged us towards greater prayer and service to our Lord.

October 28, 2001

Branch members from North Battleford, Hafford and Speers celebrated the Anniversary at All Saints Church and parish hall in North Battleford. In attendance were Eparchial UCWLC President **Gloria Leniuk** and Inventory Chair **Jennie Franko**.

The celebration began with Divine Liturgy. Members, dressed in Ukrainian embroidered blouses and black skirts, entered the church in procession. Gloria Leniuk carried the Branch flag while the Presidents and members followed carrying lighted candles and singing, 'O Spomahay Nas'. The Liturgy was celebrated by **Fr. Janko Kolosnjaji**, assisted by **Rev. Deacon Myron Yamniuk**. Following the Liturgy, the members sang Panachyda. The Branch flag was lowered during the singing of 'Vichnaya Pamyat'.

President **Anna Prystupa** gave a short history of how the Branch developed from a Sisterhood Organization. In 1963, she was its first President. She described the activities – supporting charities, attending Conventions and Congresses, serving on National and Eparchial Executives, Prayer Partners, adoption of a foster child in Ukraine, Christmas Shoebox project and others.

Hafford Branch President **Sylvia**

Sawyshyn presented the history and activities of her Branch. The Branch was organized in 1948, with **Anastasia Zuck** as the first President and fourteen members. The Branch provided necessities for the local hospital, manse, church, parish hall, and Sheptytsky Institute. Fund raising was through cookbook publication, card parties, spring teas, raffles, catering, etc. The priests provided instruction to the altar boys, and taught religion in the school: **Sisters Servants of Mary Immaculate** taught catechism during the summer months.

Vice-president **Mary Harach** of the Ukrainian Catholic Church Ladies of Sts. Peter and Paul Parish, Speers, presented the history of their organization. The Branch was formed in 1951, with **Ann Lukowich** as first president and 17 members. After approximately 20 years of active involvement with the Eparchial UCWLC, low finances and low membership forced the Speers Branch to become a local church group. Presently they have only six active mem-

bers, but the spirit has never faltered and the work continues.

November 4, 2001

In turn UCWLC Branches from Wakaw, Cudworth and Prince Albert gathered at St. George's Church, Prince Albert to celebrate their 50th Anniversary. Sixty-two members and nine non-members registered. Each member received the 50th Anniversary pin.

President **Olga Thoms** introducing the head table. Guest speaker, Eparchial UCWLC Vice-President **Alice Derow** spoke on the history of the UCWLC on the National and Eparchial level. The Branch presidents, Olga Thoms, Prince Albert; **Stella Buryniuk**, Wakaw; and **Jean Yuzik**, Cudworth, shared local histories. **Oristeen Kulyk** spoke on behalf of Eparchial President, Gloria Leniuk. **Mary Basaraba**, a past president who had served for 19 years in the Prince Albert Branch, reminisced about all the years the ladies worked towards assisting the parish and community.

Gloria Leniuk

Сейнт Кетеринс

50 літ плекання дорожочинних вартостей

Понад 50 років працює при парохії Свв. Кирила і Методія

відділ ЛУКЖК. Праця відділу проходить усталеним порядком на підставі статуту, вказівок Епархіяльної Управи та потреб парохії і членства. Плекаємо дорожочинні вартості нашого обряду, дорожимо нашою Церквою, нашими родинами,

Управа ЛУКЖК Церкви свв. Кирила і Методія в Сент Кетеринс на 2002 рік
Сидять: Ірина Качур (скарбник), Володимир Прокопець (секретар), Стефанія Гарас (бурша довголітня голова), Марія Долішна (почесна голова), Наталя Конит (голова), добродійка Таня Чолій (референт духовного розвитку), Марійка Дяків (2-га заступниця, голова КУК), Ірина Шумило (представник до КУК), Христина Федів (1-ша заступниця, харитативна референтка). *Стоять:* Параскевія Бурин (референтура відвідування хворих), Ніна Биця (референт відвідування хворих), Анна Ониськів (референт телефонічного комітету), Параскевія Іванець (референт музею), Марцелля Пешко (голов контрольної комісії, голова клубу сеньорів "Мергород"), Леся Скоматчук (господиня), Маруся Хитра (англ. секретар), Дарія Зулінов (контрольна комісія), добродійка Розалія Кіт (контрольна комісія).

традиціями і звичаями, щоби закріплювати їх та передавати нашим дітям і внукам.

Важливою імпрезою нашого відділу в 2000 році було відзначення 50-ліття існування. Свято відбулося дуже урочисто. Після Св. Літургії відбувся

о. Богдан Чолій, голова Марія Долішна, ведуча програмою Оля Ткачук

святочний обід в присутності Епархіальної Голови **Наді Дусанівської** та великої кількості гостей. Надійшло багато привітів. Теплими словами привітали Відділ преосвященний владика **Кир Корнилій**, Владика-емерит **Василій Філевич**, Крайова і Епархіальна Управи ЛУКЖК. Посол до Федерального

Парламенту **Володимир Ластівка** вручив привітальну грамоту від Федерального Уряду Канади. На письмі привітав Відділ також посол до Онтарійського Парламенту **Джим Бредлей**.

Святочну доповідь виголосила голова Епархіальної Управи Надія Дусанівська, а про працю відділу розповів довголітній дорадник Відділу парох-емерит **о. др. Микола Комар**. З нагоди Ювілею 5 членкинь одержали відзнаки за 40 літ праці в ЛУКЖК, а 22 за 30-літню приналежність. Квітами відзначено чотирьох присутніх голів, а саме: **Маргарету Пешко, Дарію Зулінов, Марію Долішну і Степанію Гарас**. Присутні мали нагоду оглядати приготовлені колажі про працю організації протягом 50 років.

Стефанія Гарас
\$25 на НАША ДОРОГА

Торонто

Небувалий Ювілей

У теплу сонячну наділю 2 грудня 2001 року парафія святого Василія і ЛУКЖК відзначили 50-ліття служіння Богові та українському народові. Ювілейні дати були підсумком виконаних релігійно-національних завдань. У святковій проповіді **Владика Корнилій Пасічний** відзначив великі, щедрі діла мирян, які широко позначилися серед української громади своєю діяльністю.

Голова відділу ЛУКЖК Катруся Боднарчук вітає Преосв. Владика Корнилія Пасічного хлібом і сіллю

Бенкет у прекрасно прибраній залі з нагоди надзвичайної події захоплював усіх присутніх. Тут відчувався духовний зв'язок кількох поколінь українських поселенців Канади. Ювілейне свято відкрив парох **о. Василь Цимбалістий**. Це справді небуденне трудолюбиве досягнення о. пароха, дуже скромної людини.

Ведуча програмою голова ЛУКЖК **п. К. Боднарчук** виголосила святкове слово; подала творчий шлях 50-літньої праці парафії і відділу ЛУКЖК, їхні досягнення заради утримання в рідному оточенні українства. Слова привіту передали колишні отці парахи та представники організацій. Групу колишніх вихованців з парафії репрезентував **пан Швалюк**. Він висловив ширю подяку колишнім отцям парохам за їхню любов до дітей та молоді, за жертвенну працю у переданні українських релігійно-культурних, історичних надбань. "Всечесніші отці парахи заслуговують великої поваги і пам'яті багатьох поколінь. Вони

поширював Боже Слово, але й вказував на релігійно-національні вартості людського життя: завжди вірив, що посіяне зерно релігійно-національних навчань приносить гарні плоди.

З особливою радістю присутні вітали першого пароха о. В. Дрібненького.

Виступ найстаршого піонера пана **Е. Кунанця** про давню минулу історію церкви зворушував. Адже добра воля, скріплена глибокою вірою, була підставою мирянської праці. Не дивно, що такий приклад життя успадкувала їхня доня **Оксана Кунанець**. Вона працює для проекту "Надія" – дарує своє знання і серце дітям – калікам України. Її щиро вітали присутні.

Скільки завзятої, відданої праці потрібно було для таких святкування! Це найкраще розумів **о. парох В. Цимбалістий** і членство ЛУКЖК. Неоціненна сила, глибоке почуття обов'язку, посвяти захоплювало кожного та кличе до праці в українській громаді з покоління в покоління.

Учасники Ювілею

завжди мали відкрите серце і ширю душу і ця істина мала вплив на наше життя", сказав пан Швалюк.

Немалої історичної ваги був спогад **о. В. Дрібненького**, першого настоятеля, про організаційні часи парафії. Його багатогранна діяльність переборолала численні труднощі. Отець у Божому винограднику у своїй діяльності не тільки

чимало присутніх розуміли, що невмирущим джерелом життя парафії є реалізована пильна праця над молоддю отців парохів чину о. Василіян, що здобула собі пошану мирян і лишила сильну духовність на рідній ниві.

Отець М. Свірський бадьорою піснею і молитвою закінчив Ювілейну Зустріч.

Ірена Вжесневська

Монтреал

Величаве свято

У жовтні 2001 р., ЛУКЖК при церкві Успення Божої Матері в Монреалі величаво відсвяткував 50-ліття свого існування. Ювілейні святкування почалися співаною Службою Божою, яку відслужили **всеч. о. Олег Корецький** та **о. Декана Романа Лагола**.

Привітання хлібом і сіллю – Галина Кріса, гол. Ювілейного Комітету, і Анна Самсон, Голова Відділу

Прекрасно співав Успенський церковний хор під вмілою диригентурою п-і **Марійки Чолій**. По Святі Літургії відбувся ювілейний бенкет в гарно прибраній парафіяльній залі. Голова відділу і голова ювілейного комітету привітали хлібом і сіллю гостей Епархіяльної Управи пані **Олену Гедз** і пані **Марію Стівентом** та всіх гостей. Свято вела пані **Галина Кріс** – голова ювілейного комітету, яка попросила всеч. отців провести молитву і поблагословити Трапезу. Слідувало вручення корсажів для членок-піонерів,

колишнім головам відділу і для гостей Епархії, та гучне "многая літа" за здоров'я членкинь – а потім молитва за всіх членкинь, що відійшли в вічність. У

продекламувала 'Плач Ярославни', а **Богдана Гаврилук** 'Шлях' Лесі Українки. **Ганя Ванаш** заспівала молитву 'Під Твою Милість'.

Марія Стівентон вручила грамоти двадцятьом заслуженим членкам відділу. Пані **Ольга Федорик**, перша і почесна голова відділу і почесна членкиня довічного членства ЛУКЖК, висловила свою радість, що Бог дозволив їй діждатись святкування Золотого Ювілею її улюбленої організації ЛУКЖК.

Перший ряд: Мавко Анна, Багира Дарія, Кріса Галина, Самсон Анна, о. парох Володимир Вітт, Федорик Ольга, Витвицька Ольга, Гаврилук Богданна, Качанівська Ніна, Хомик Розалія. *Другий ряд:* Лащук Надя, Парфенюк Катерина, Паславська Марія, Мандрик Олена, Стецик Анна, Кравчук Ірина, Хухра Марія, Корб'як Галина, Ділай Анна, Гірняк Станислава, Воловець Стефанія. *Третій ряд:* Курган Софія, Гладка Марія, Симчич Емілія, Болюбаш Анна, Цибушник Володимира, Штик Стефанія, Дранжевська Олена, Захаревич Марія, Називальська Анна, Лазор Марія, Микитюк Емілія, Малиголова Тереса, Належита Емілія, Мальована Кароліна, Лихач Марія, Чолій Марія. *Четвертий ряд:* Ванаш Софія, Ганас Теодора, Слоньовська Марія, Парфенюк Ева, Яблонська Юстина, Сенчишин Ольга, Дмитрів Надя, Смоляк Марія, Грицик Анна, Грицик Евфрозина.

мистецькій програмі виступив квартет, диригент Марійка Чолій, в складі **Віри Турко-Кулицької, Роми Куліш, Оксани Сеньків і Дані Дубас, Розалія Хомик**

Голова **Анна Самсон** прочитала історію відділу. Господиня свята пані Кріса представила делегатів та гостей з Епархіяльної Управи **Олену Гедз**, головну доповідачку, та Марію Стівентон. Тут, між іншим, Олена Гедз пояснила, що у назві ЛУКЖК кожне слово має своє значення:

- Ліга** – це є об'єднання, спільнота
- Українських** – зовов'язує нас зберігати все, що рідне
- Католицьких** – означає нашу приналежність до української католицької церкви.
- Жінок** – Ліга об'єднує українське католицьке жіноцтво.
- Канади** – наше зобов'язання перед країною, в якій живемо. Отже, в самій назві визначена програма і ціль нашої Організації: зберегти чисту українську католицьку віру, народні звичаї та українські традиції.

Привіти зложили: **Василь Гладкий**, голова парафіяльної ради; **Василь Грошко**, голова місцевого Конгресу Українців Канади; голова відділу ЛУКЖК з Собору св. Івана Хрестителя з Оттава пані **Даня Попович**; колишній парох **о. Володимир Вітт** відчитав свій знаменитий вірш "Священний Лис", надрукований у нашій ювілейній книжці; та о. парох **Олег Корецький**.

Наша святочна програма підходила до кінця. Голова ювілейного комітету зложила всім сердечну подяку. Всеч. отцям за відправу Св. Літургії, за їхнє прибуття з добродійками, щоби звеличати наше свято. Дорогим гостям з Епарх. Управи за весь їх труд і за цінну доповідь. Всім делегатам за їхні сердечні привіти і щирі дари. Всім парафіям, організаціям, установам і підприємцям за привіти і оголошення до нашої ювілейної книжки, котрі у великий спосіб допомогли нам у її виданні.

Сердечна подяка ювілейному комітетові – паням Анні Самсон, Богданні Гаврилук, **Дарії Багірі, Анні Мавко, Ользі Витвицькі, Ользі Федорик, Розалії Хомик і Ніні Качанівські**; сестрам-членкиням відділів св. Духа і св. Архистратига Михаїла, які численно прийшли з прапорами; Преп. Сестрам Службницям; голові.☺

Галина Кріса, Голова Ювілейного Комітету

NEW!

**Пісня
Буде
Поміж
Нас**
"Pisnja Bude
Pomizh Nas"

A collection of 136 popular Ukrainian folk songs with notes and text compiled by Stan Hawryliw.

Categories include: Patriotic songs, Songs of the Freedom Fighters, Kozak songs, Love songs, Humorous songs, Kolomeyky and others

Cost: \$15 + shipping. Quantities of 10+ are \$10 each + shipping.

For copies call: (306) 652-3178
e-mail: pa.st@sk.sympatico.ca
430 Crean Lane
Saskatoon, SK S7J 3X4

I believe in the POWER OF PRAYER

A personal journey of a cancer survivor

by Gloria L. Leniuk

Breast cancer is every woman's nightmare. Seven years ago, a routine check-up revealed a malignant lump in my breast. During the two weeks of tests and then waiting for surgery, I was in emotional turmoil; fear, anger, despair, denial. My husband Jake, was my tower of strength. He listened, comforted and encouraged. Like many moms, I decided not to inform our three children until the surgery date was set.

I am still baffled as to how I was able to concentrate and make daily professional decisions of a teacher. By now, tears were second nature to me. But, God gave me the strength to carry on as if nothing were wrong.

After my diagnosis, my daily prayers become more intense and frequent. I prayed as I walked down the hallway to get my students. I prayed as I sorted the laundry, I prayed as I prepared meals. I prayed that God would give me strength to deal with the situation.

A few days before my surgery, I was still struggling with fear. I focused on John 14:13-14, "Whatever you ask in my name, I will do it, that the Father may be glorified in the Son; if you ask anything in my name, I will do it". As I gave my trust to God's loving care I became more at peace.

I shall never forget the morning of my surgery. At 7:30 am a nurse walked me down the long gray corridor to the door of the Operating Room and she left me standing there alone. After, what seemed an eternity, a nurse from the OR took me in and had me lay on a gurney. I didn't get a pre-op shot, so I was alert when I was being prepared. The nurses were talking to me, explaining the preparation, but I was praying. Just before I received the anesthetic, I felt a warm glow pass over my body as if someone had tucked me in a warm flannel blanket. I learned later, that at the very moment, the ladies at the church stopped making perogies and prayed the Rosary for my health. In my heart, I know there was a connection.

An oncologist strongly recommended that I take 12 chemotherapy treatments followed by 25 radiation treatments. Again, my family and I went into deep emotional stress. After researching alternative treatments, I accepted chemotherapy.

After my diagnosis, my daily prayers become more intense and frequent. I prayed as I walked down the hallway to get my students. I prayed as I sorted the laundry, I prayed as I prepared meals. I prayed that God would give me strength to deal with the situation.

What an experience! It could be compared with having a six-month bout with the flu. My immune system was very weak. I had to be very careful not to get any infections. After each treatment I needed rest and I missed days of work. Two sessions were postponed as my blood count was too low. After six months of chemo-

therapy I had a one month break, then radiation treatments began.

During this time, my family and friends were very supportive. I received numerous cards, guardian angel pins, praying hands, blue bird of happiness pins and prayers. I truly believed that when someone said, "Gloria, you are in my prayers." I believe God answers prayers: He gave me strength to meet each trial positively.

A year after my surgery I attended our UCWLC Convention. Quite unexpectedly I was approached to take the position of Eparchial President. In a state of shock I quickly asked God, "What shall I do?" Somehow His will came to me. Without hesitation I accepted the position knowing I still had a lot of recovering to do.

I am a cancer survivor. I have always prayed to God for health and strength. Now I also ask our Patroness to intercede for me. As I visited Eparchy Branches many friendships developed. I still receive cards and pins and prayers from UCWLC members, many are anonymous. Having a Prayer Partner assures me that someone is praying for me everyday.

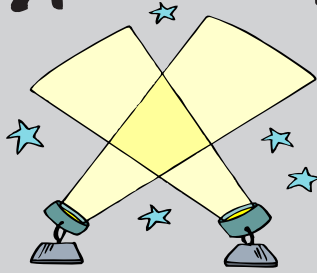
I am a cancer survivor. God always answers our prayers and gives us concrete evidence of this for our memory banks. Such memories, in turn, give us incentive to be as generous and kind to those around us as we know God has been to us. As a breast cancer survivor, I began to make new choices, live with more gratitude and re-order priorities.

I am a cancer survivor. A survivor is a victim with an attitude. That attitude is filled with hope, humour, anger, faith and love. The attitude one takes will be the one accepted by everyone around you. It will reflect your smiles or frowns, your hopes or disappointments. This attitude, prayer, and God's intervention helped me to survive.✚

Gloria L. Leniuk, among others, is the Saskatoon Eparchy UCWLC President and a retired teacher.

Культура і Розвага

Огляд книжок, фільмів, радіо/
телебачення, концертів,
виставок та музики з
українським змістом

A review of books, concerts,
exhibits, films music, radio/tv,
theatre dealing with
Ukrainian themes

Arts and Entertainment

Children today watch a lot of tv and videos. Do you know what your children are watching? Here is a list of Christian videos for ages 3 and above. They can be purchased at Price Club Costco, WalMart, or Super Store.

- **Veggie Tales:** Ultimate Silly Song Countdown; King George and the Ducky; Larry Boy and the Fib From Outer Space; Madame Blueberry; Dave and the Giant Pickle; Where's God When I'm Scared?; Are you My Neighbour?; The End of Silliness; Silly Songs; God Wants Me to Forgive Them; Rack, Shak and Benny; Josh and the Big Wall; Very Silly Songs; Esther the Girl Who Became Queen; Stand Up, Stand Tall, Stand Stron.
- **3-2-1 Penguins**
- **Maggie and Me**
- **The Prince of Egypt**
- **The Miracle Maker**
- **Resurrection** (Teens-Adults-Family)
- **The Seventh Brother.**

from the St. Athanasius, Regina,
Sunday Bulletin

The **Hollywood Trident Foundation** has reached agreement with the UCLA Film School and Film Archives to hold an **Alexander Dovzhenko** Film Festival on the UCLA campus in October. Six Dovzhenko films, recently featured at the Lincoln Center Dovzhenko Film Festival, New York, will be included in the Los Angeles program.

Hollywood Trident Foundation

The **Kubasonics** are a five-piece speed-folk band that performs wild thrash polkas, funky folk fu-

sions and hauntingly beautiful instrumental excursions based on centuries old Ukrainian musical traditions. Their music features over a dozen exotic folk instruments combined with a solid core of drums, guitars, keyboards, bass, and fiddle.

The group's award-winning debut album **Miaso** garnered attention throughout Canada, the US, Peru, Ukraine, Bosnia, and Australia. The album received regular airplay on independent radio stations and remained on several Top Ten lists for weeks following its 1999 release. Its 20 tracks are a musical smorgasbord illustrating the band's range, from the raucous to the sublime [including a wild "Devil Went Down to Vegreville" and Stompin' Tom Connors "Zakuska Polka"].

The Kubasonics have completed a new CD, entitled **Giants of the Prairies**. It includes original compositions that explore stories of unique characters and quirky aspects of Canadian life. The rollicking rockabilly single "Billy Mosienko", a tribute to the 1950s hockey star, was pre-released in March to celebrate the 50th anniversary of Winnipegger Mosienko's unbroken record of three goals in twenty-one seconds. The song received national radio play and was featured on "Hockey Night in Canada".

The Kubasonics shine in a concert setting, as their combination of high caliber musical performance and wacky stage antics never fails to capture a crowd. Live shows often feature meat-tossing contests sandwiched between ancient reli-

gious chants and hip-hop versions of mountain folk dances. Audiences also enjoy a subtle educational experience as group leader Brian Cherwick (who holds doctoral degrees

in Ukrainian Folklore and Ethnomusicology) blends tidbits of historical information with humorous descriptions of the band's instruments and repertoire.

The Kubasonics are: **Brian Cherwick** tsymbaly (hammered dulcimer), lira (hurdy-gurdy), duda (bagpipe), drymba, folk flutes, accordion, keyboards, guitar, Kubasarmonica, vocals; **Paul Cherwick**: drums, percussion, ukulele, vocals; **Jay Lind**: acoustic and electric guitars, baglama, buhai, vocals; **Rod Olstad**: violin, mandolin, vocals; **Bill Yacey**: bass, violin, banjo.

Brian Cherwick (204)- 257-3279;
bcherwick@shaw.ca

The Moulding of Ukraine of Constitutional Politics of State Formation by **Kataryna Wolczuk**, Centre for Russian and East European Studies, University of Birmingham.

Ukraine is one of the countries that face not only political, social and economic transformation, but also state formation and the redefinition of national identity. The author argues that despite the seemingly widely desired passage to independence in 1991, the actual meaning of independence was far from understood and shared, as was vividly reflected in the profound disagreement on the fundamental questions of statehood.

The book charts the evolution of the conception of statehood over time and illuminates the process by which elites gradually distanced themselves from the Soviet model and embraced the idea of Ukraine as a nation-state.

The ill-designed form of (Ukraine's) government in the constitution laid the basis for the aggrandizement of the presidency and stifled the progress of democratisation and rule of law.

By focusing on the statebuilding dimensions this work helps to explain various aspects of the Ukrainian constitutional process. The wealth of primary data, the use of Ukrainian language sources and the careful piecing together of the story combine to make this the most thoroughly researched study of post-independence Ukrainian politics. It will undoubtedly become a standard reference source for other authors.

*Paul J. DAeri, Associate Dean of International Programs, University of Kansas.
Excerpts from announce@infoukes.com
ISBN 9639241253 PB \$24.95*

Вітаємо короткі дописи. Submissions are welcome. khepburn@ca.inter.net

LOVE is WONDERFUL!

A man and woman had been married for more than 60 years. They had shared everything. They had talked about everything. They had kept no secrets from each other. But the woman had a shoe box in her closet and she cautioned her husband never to open or ask her about it. And he didn't.

Years passed and the little old woman became incurably ill. She asked the little old man to bring the shoe box to her bedside. "It is time that you know what is inside," she said.

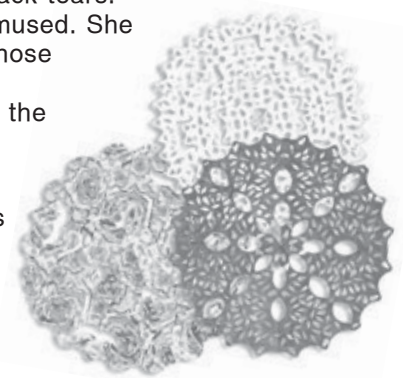
He opened the box. Inside were two crocheted doilies and a stack of money. More than \$25,000!

He was very puzzled. "When we were to be married," she explained, "my grandmother told me the secret of a happy marriage. "Never argue," she said. "If you ever get angry with your husband, just keep quiet and crochet a doily.""

The little old man was moved. He fought back tears. "Only two precious doilies in the box," he mused. She had only been angry with him twice in all those years of living and loving. He was full of happiness. "Honey," he said, "that explains the doilies, but what about all of this money? Where did it come from?"

Softly, with a smile, she replied. "Oh, that's the money I made from selling doilies."

With thanks to Olya Henry/Natalka Kocan

Mud Puddles & Dandelions

When I look at a patch of dandelions, I see a bunch of weeds that are going to take over my yard. My kids see flowers for Mom and blowing white fluff you can wish on.

When I look at an old drunk and he smiles at me, I see a smelly, dirty person who probably wants money and I look away. My kids see someone smiling at them and they smile back.

When I hear music I love, I know I can't carry a tune and don't have much rhythm, so I sit self-consciously and listen. My kids feel the beat and move to it. They sing out the words. If they don't know them, they make up their own.

When I feel wind on my face, I brace myself against it. I feel it messing up my hair and pulling me back when I walk. My kids close their eyes, spread their arms and fly with it, until they fall to the ground laughing.

When I pray, I say thee and thou and grant me this, give me that. My kids say, "Hi God! Thanks for my toys and my friends. Please keep the bad dreams away tonight. Sorry, I don't want to go to Heaven yet. I would miss my Mommy and Daddy."

When I see a mud puddle I step around it. I see muddy shoes and dirty carpets. My kids sit in it. They see dams to build, rivers to cross and worms to play with.

I wonder: are we given children to teach or to learn from?

Enjoy the little things. One day you may look back and realize that they were the big things in your life.

Author unknown

Важливі справи

Перегляд великих тем, які торкають нас. А яка Ваша думка? Ми хочемо почути від Вас.

RECOGNIZING UPA and OUN as FREEDOM FIGHTERS of UKRAINE. A special government commission of Ukraine concluded that those who had fought under the nationalist leaders Stepan Bandera and Roman Shukhevich until mid-1950s had done so in the interests of independent Ukraine. The remnants of a 100,000-strong army which battled the Nazis, the Poles and then the Soviet Union will receive the same pension rights as Red Army veterans, the government announced recently. UPA turned its guns against Communism, supported by British and U.S. agents until crushed in 1953. Although it was the largest fighting force to resist the Communists in post-war Europe, little has been written about it.

Not everyone is pleased. As expected, the Russian minority in Ukraine, the Communists and the Russian government are promising to fight the legalization.

What is your view?

"UKRAINE IS NOT RUSSIA." "If Ukraine is not Russia, then the US shouldn't treat it like Russia. It's as simple as that," said Zbigniew Brzezinski at a recent US/Ukraine conference. "We should have a relationship with Ukraine which stands on it's own feet, including on the symbolic level. I do not think it is a good practice for the US President when he visits Moscow or when the Secretary of State visits Moscow, to tuck on a few hours of a hasty visit to Ukraine, punctuated by loud slogans pronounced in Ukrainian regarding America's affection for Ukrainian independence. Such symbolism, in my view, sends the wrong message. Ukraine should be treated as a significant, regional European state with which it is in America's interest to have a good and solid re-

lationship." Brzezinski is a leading supporter of a strong pro-Ukraine policy in the US and a former US National Security Secretary, a position now filled by Condoleezza Rice.

What do you think?

SOVIET AND COMMUNIST WAR CRIMINALS IN CANADA. The Ukrainian Canadian Civil Liberties Association (UCCLA) has called for an official Commission of Inquiry on Soviet and Communist War Criminals in Canada, and, if the evidence merits, for the denaturalization and deportation of those who lied about their criminal activities upon entering Canada.

This request comes in light of recent evidence of individuals now living in Canada who were members of SMERSH, a Soviet formation responsible for the executions, among others, of thousands of anti-Communist civilians in Eastern Europe.

HOLOCAUST CLAIMS ABUSED Greg Garland writes in *The Baltimore Sun* how efforts to get Holocaust insurance claims administration takes more from a fund than victims get. At a hearing last fall, Lawrence S. Eagleburger angrily brushed aside a California Congressman's questions about extravagant spending and mismanagement at an international fund set up to compensate Holocaust survivors.

Eagleburger heads the International Commission on Holocaust Era Insurance Claims. After three years, it had spent \$40 million to operate while paying only \$10 million on claims filed with the commission.

The Ukrainian WWII victims and their families have been allocated a pittance to cover slave labour time served and losses. Many of our readers made claims.

Issues and Opinions

A look at subjects that touch our lives. What is your view? We would like to hear from you.

What success have you or your family member had with compensation for the injustice committed during the WWII era?

Володимир Яцуба, Державний секретар Уряду України в ООН відзначив важливість (в Україні) транспарентного та раціо-нального управління державними фінансами, реформування податкової системи та вдосконалення податкової служби як загальнодержавних передумов ефективного державного управління. Окремо наголосив на доцільності врахування у відповідних стратегіях ООН потреб країн з перехідною економікою, в тому числі України.

А що Ви думаєте про сучасний стан в Україні?

In the next issue

В наступному числі

- РІЗДВО
- Ukrainian museums in Canada
- **НАША ДОРОГА: ОЦІНКА**
- MARRIED and a PRIEST
- **Why is the Ukrainian film Ivan Mazepa banned in Russia?**
- Alcoholism
- **ТОРГІВЛЯ ЖІНКАМИ**
- ... і ще ...and more.... і ще... and more....

Слава Ісусу Христу

Дорогі читачі, Dear Friends;

During WYD I was glued to the TV. It was a welcome relief to crassness offered daily by regular programming.

TV, in too many cases, has become a lower form of entertainment not reflective of "real" people. Saying to unhappy viewers like me "if you don't like it turn it off" is like telling us to eat food that has not been treated for shelf-life. Such food is practically non-existent, while households not watching TV are even rarer. Of course there is good TV. Educational programs, news, in-depth reporting provide quality viewing: good programming is about what we are or wish to be.

CBC's coverage of WYD was good TV. The content was rich in substance and pageantry. It was about real people. The CBC did what it has a mandate to do: reflect the lives of Canadians to Canadians. Was it worth the thirty million deficit? Absolutely! WYD gave millions of dollars of inspiration, exposure to Christian values, renewed interest in the Church. And priceless memories.

Throughout those days I looked for Ukrainian moments. The blue and yellow flags, the Ukrainian readings, the young ones in the Ukrainian national costume highlighted the virility of the Ukrainian Greek Catholic faith as a pillar of world Catholicism. I felt that our Holy Father wanted the Ukrainian symbols near him. After all, being instru-

ОСТАННЄ СЛОВО ...last word

mental in the demise of Communism in Eastern Europe, he contributed to the independence of Ukraine. And, I wondered: did the inspiration for this monumental global shift in politics come from his Ukrainian mother as well as the Holy One?

I'm sorry that the media commentators failed to recognize that this was a Catholic, not just a Roman Catholic event. Although our Church was very much a part of WYD and Ukrainian symbols were visible, the TV commentators lacked knowledge and could not explain Ukrainian Greek Catholicism to the viewing public. Perhaps a letter to appropriate Catholic Church officials might ensure better briefings for the media for WYD 2005?

Річниці – 50 та 70 років існування – це нагода підсумувати успіхи, невдачі та запланувати майбутні напрями та дії.

Безперечно, ЛУКЖК та БУКК не лише досягнули найголовнішу мету впродовж свого довгого існування – збереження української католицької церкви в Канаді. Але й перевищили її.

Почнемо хоча б з того, що в 1932 році існувала одна Епархія, а тепер п'ять. Це колосальний зріст! А в кожній епархії кипить релігійне та громадське життя – катехізм, перед-шлюбні курси, хор, українська школа, курси українознавства, школи народних танців, писання писанок, українське куховарство, вишивання, чайки, обіди, дискусійні гуртки, концерти, свята – яке за-ангажує дітей, молодь, дорослих та осіб старшого віку. А багато цієї активності почалося з створенням ЛУКЖК та БУКК 50 та 70 років тому. Браво і поклін!

Далі. Не забудьмо цілоденні школи, духовні семінарії, публікації, друкарні, старечі доми, сиротинці та кафедри при університетах, створені волею та жертвами наших українсько-католицьких людей. На кінець пригадаймо, як палко ми молилися, працювали, виходили на демонстрації та провадили політичний лобі відносно незалежності України. І всюди бачилася присутність ЛУКЖК та БУКК.

Тож ми досягнули не лише збереження української церкви в Канаді. Під проводом цих організацій ми досягнули здорового українське коріння в Канаді для усіх українців та допомогли здобути вільну Україну. Отже є чим гордитися, радіти та святкувати.

А що далі?

Турбує, що старіємося, що від церкви відходять, що українці в Канаді, як характерна група, гаснуть; що в Україні гірко. Правда, але правдою є і те, що після темряви приходить світло і що з Богом та працею усе можливе. Ми дали собі раду з вчорашніми потребами; з сьогоднішніми нам треба іти тільки вперед.

Недавній візит Святішого Отця посилив в молоді віру та бажання працювати для свого-рідного. Лиш прочитайте, що вони пишуть в цьому числі. Прилучімся до їхньої енергії та натхнення, відчинім їм двері до нас, а вони попроведять наші організації ще на 50 та 70 літ.

Радійте спокійною, золоту осінню. We'll talk again when the snow falls,

Sonja Pawliw

Artist & Gardener

I have been married for 55 years, raised a family of eight, have 14 grandchildren and one great-grandson. I'm a member of St. Mary's Ukrainian Catholic Church in Yorkton, SK. I've been a member for 49 years of Branch #2 and presently am the Branch President. This is my second go round, as I was President in 1988. I was Eparchial President in 1993 -1994, at which time I travelled to Ukraine with the 'Gift of Hope' mission.

I'm currently on the executive of the Ukrainian Canadian Congress, Yorkton Branch and on the St. Mary's Parish Council, St. Mary's Cultural Board and on East Central

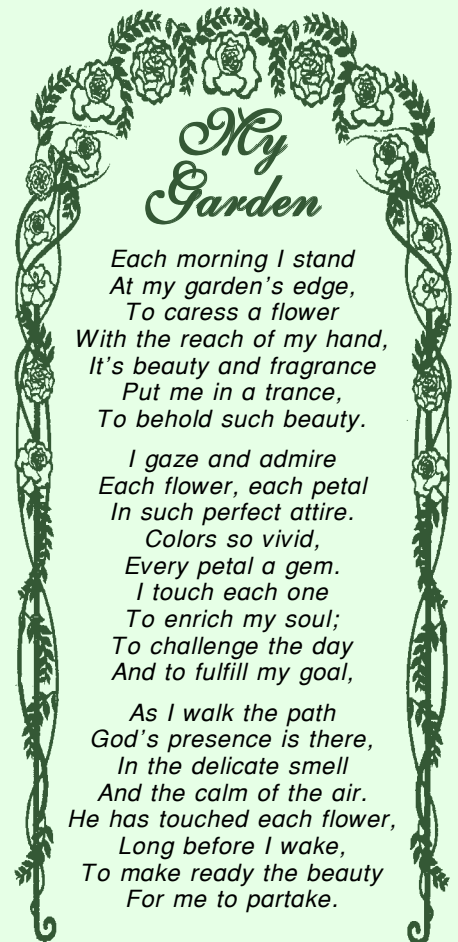
Seniors Threshermen's Board. I belonged to the Horticultural Society, showed and competed in many flower shows and received awards and prizes. I am a member of the Writers Alliance and Arts Council. I write and have articles published locally and in the 'Folklore Historical Society' magazine. I paint in oils, acrylic and water colors and had my own Art Show at the 'Godfrey Dean Gallery in 1997 of 'Ukraine as I saw it!' I also do mosaics which in Feb. 2002 won the adjudication in Yorkton and is going to the Provincial adjudication in Sept. 2002.

During the summer, my passion is gardening. Before I retired from

Sonja's healing garden

... and paintings

My Garden

*Each morning I stand
At my garden's edge,
To caress a flower
With the reach of my hand,
It's beauty and fragrance
Put me in a trance,
To behold such beauty.*

*I gaze and admire
Each flower, each petal
In such perfect attire.*

*Colors so vivid,
Every petal a gem.
I touch each one
To enrich my soul;
To challenge the day
And to fulfill my goal,*

*As I walk the path
God's presence is there,
In the delicate smell
And the calm of the air.
He has touched each flower,
Long before I wake,
To make ready the beauty
For me to partake.*

working 20 years at the Yorkton Union Hospital, I created a 'Healing and Meditation Garden' for my own retreat and enjoyment but five years ago I opened it to the public for the summer. It's a garden of peace and relaxation. It has seating areas, running water, fountains, music, angels everywhere, lights and candles in the evenings, and strolling paths. The garden has many varieties of lilies, perennials and herbs. It's a paradise for birds, bees, butterflies, and me and for all who come to visit. I started with a few annuals and perennials and each year more until it evolved to what it is today. I incorporate a few tomatoes, pole beans and sugar snap peas, a red Swiss chard for color, and spinach and herbs between the flowers.

Two years ago, I took out the front lawn and made it into a small Japanese garden. I love it. It's an eye catcher of everyone who walks by. To me my garden is a great gift from God to enjoy the tiniest of flowers and the scent of them all to heal soul and body just by the touch of a flower petal. I'm ever so grateful God created me and gave me life.

